75 років Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5837

РІК LXXV. Ч. 68. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 10-го КВІТНЯ 1968 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, APRIL 10, 1968 No. 68. VOL. LXXV.

ВІЦЕ-ПРЕЗИДЕНТ ГОМФРІ, ГУБЕРНАТОРИ І ЗАКОНОДАВЦІ ТА ДЕЛЕҐАЦІЇ З УСІЄЇ АМЕРИКИ БЕРУТЬ УЧАСТЬ У ПОХОРОНІ Д-РА КІНҐА; ВДОВА ПО Д-РОВІ КІНҐОВІ ЗАКЛИКАЄ ДО „МИРНОГО СУСПІЛЬСТВА”; РАСОВІ ЗАВОРУШЕННЯ В БАГАТЬОХ МІСТАХ ПРОДОВЖУЮТЬСЯ

Мемфіс, Теннессі. — 6.000 озброєних вояків Крайової Гвардії охороняли меморіяльний похід в пошану вбитого негритянського провідника д-ра Мартина Лютера Кінґа. Похід очолювала вдова по покійнім д-рові Кінґові пані Корета Кінґ з трьома старшими дітьми: 12-річною Йолендою, 10-річним Мартином третім і 7-річним Декстером (4-річна Берніс залишилася в Атланті). В поході на пошану вбитого і на підтримку страйкуючих санітарних робітників маршували ще і о. Ралф Абернейті — наступник на пості, що його займав д-р Кінґ як голова Конференції Південних Християнських Провідників, провідник робітництва Волтер П. Рутер, контролер міста Ню Йорку Прокачіно, голова спілки санітарних робітників Ню Йорку Джан де Люрі та голова спілки нюйорських вчителів Алберт Шенкер та інші достойники з Ню Йорку. Колишній віце-президент Ричард М. Ніксон відвідав пані Корету Кінґ в неділю та розмовляв із нею годину. Губернатор Ню Йорку Н. Рокефеллер, сенатор Роберт Ф. Кеннеді та посадник Джан Ліндсей братимуть участь в похороні Кінґа, який відбудеться у вівторок 9-го квітня в Атланті, і в якому, як передбачається, братимуть участь кількадесять тисяч осіб. Секретар Об'єднаних Націй Ралф Банч буде представником генерального секретаря ОН У Танта. Пана президента Л. Б. Джансона заступатиме віце-президент Г. Гомфрі. Президент не зможе особисто взяти участи в похороні, бо зайнятий справою мирних переговорів із В'єтнамом. В Мемфісі перебуває особистий висланник президента Л. Б. Джансона підсекретар в Департаменті Праці Рейнолдс, який конферує з посадником Лебом. Після демонстраційного походу дружина покійного виголосила промову перед Ситі Голлом до тисяч осіб. Вона сказала, що живі мусять здійснювати те, за що змагався ціле життя покійний її чоловік, і за що він згинув. Покійний її чоловік завжди думав про добро інших і ніколи не дбав про особистий добробут. Вона, його дружина, підтримувала його змагання, і тому прибула до Мемфісу, бо відчуває, що її чоловік бажав би собі цього, коли б міг висловити свою думку. „Дух покійного ніколи не вмре”, і його ідеї переможуть, бо покійний часто казав, що після Великодної п'ятниці надходить Воскресна неділя. Тисячі присутніх гаряче оплескували промову пані Кінґ. В похороні д-ра Кінґа в Атланті, як передбачають, візьмуть участь коло 50.000 осіб, які прибудуть із цілої країни. Президента заступатиме віце-президент Гомфрі. З Ню Йорку прибудуть із дружинами губернатор Рокефеллер і посадник Ліндсей. Присутній буде і сенатор Роберт Ф. Кеннеді. Замовила собі місце в готелі в Атланті пані Джан Ф. Кеннеді. Похоронні Богослуження мають зачатися о год. 10.30 в тій церкві, де покійний був сотрудником при своєму батькові. Похід піде пізніше до коледжу, в якому навчався покійний. Труну вестимуть на фармерському возі, який тягнутиме мул. Ціла країна в жалобі. В Ню Йорку закриті школи, банки і біржа та велике число так званих департаментових крамниць.

Пані Корета Кінґ

Продовжувалися вуличні заворушення в Балтіморі і Питтсбурґу

Балтімор, Мериленд. — В понеділок 8-го квітня тут вибухнули знов вуличні заворушення у зв'язку із вбивством д-ра Кінґа. Негритянське населення підпалювало доми, вибивало вікна в крамницях та грабувало товари. Треба було післати до міста дальших 1,900 вояків, щоб привернути порядок. Поліцист застрелив одного негра, який грабував крамницю з алькогольними напитками. Досі число вбитих виносить 29 осіб: 5 у Балтіморі, 11 у Шикаґо, 8 у Вашинґтоні, 2 в Дітройті і по одному в Мінеаполісі, Мемфісі і Теллегессі. Менші заворушення були і в Питтсбурґу, де 3,000 ґвардистів разом із стейтовою і міською поліцією дбають про порядок. Поліційна година триває від 7 години ввечері до 5-ої години вранці. Місто відвідав ґубернатор Шейфер, який поінформував посадника, що на випадок потреби до міста прибуде федеральне військо для втримання спокою. В Сінсінеті, Огайо, несподівано вибухли заворушення, під час яких палено доми та вибивано вікна у крамницях та рабовано товари. 1,300 ґвардистів, які прибули на наказ ґубернатора Джеймса Родеса, привернули порядок в місті. Поліційна година тривала від 7 год. ввечері до 7-ої год. ранку.

Американці у В'єтнамі у наступі — Президент вислав привіт військам

Сайґон. — Американські війська, які визволили Кесань від облоги, переводять дальший наступ, щоб відібрати від комуністів ті терени, що їх вони здобули з початком лютого ц. р., коли почали були наступ проти Кесаню. В першу чергу річ іде про колишній табір американських т. зв. спеціяльних військ в Лянґві, поміж Кесанем і кордоном Ляосу. Цей наступ трохи сповільнився внаслідку гострих протиатак комуністів, але американське командування запевняє, що це тільки затримка на яких два дні. До бою уведено важкі бомбардувальники Б-52, які бомбардують сильні бункри північно - в'єтнамської арлії. Наступ проти Лянґві ведуть головно південно-в'єтнамські державні війська.

У зв'язку з переходом воєнної ініціятиви назад в руки американських збройних сил у В'єтнамі та, зокрема, у зв'язку з перемогою над комуністами в обширі Кесаню — президент Джансон переслав американським військам у В'єтнамі спеціяльне звернення, в якому висловлює їм свої „гордість і довір'я”. Президент підкреслив у тому своєму зверненню повну невдачу ворога захопити Кесань, однак перестеріг, що „боротьба у Південному В'єтнамі ще не скінчилася” та що „ворог може кинути до бою нові сили”. Президент ствердив, що старається „осягнути в переговорах мир у В'єтнамі” та водночас висловив вдячність американським воякам за їх хоробрість і переконання, що можна на них полягати, поки не настане мир.

Зрікся польський президент Охаб

Варшава. — Президент Польщі, 61-літній Едвард Охаб, давній комуніст, який був президентом від 1964, а членом керівного Політбюра від 1954 року, зголосив свою резиґнацію. У своєму письмі до маршала сойму він подав за причину — поганий стан здоров'я. За газетними твердженнями, Охаб дійсно має слабе здоров'я, особливо ж хворіє на очі й носить чорні окуляри. Однак в останніх тижнях буцім-то погіршились його взаємини з Гомулкою, якому Охаб неначе б то закинув легковаження Політбюра та проголошування важливих заяв без відома і згоди того партійного керівного чинника.

В АМЕРИЦІ І СВІТІ

ВУЛИЧНІ ЗАВОРУШЕННЯ У ЗВ'ЯЗКУ з убивством о. д-ра Мартина Лютера Кінґа пригадали, що в столиці Вашинґтоні є негритянське населення в більшості, і в 1966-му році становило 66 відсотків. Це відноситься до самого Вашинґтону, це значить до т.зв. „Дистрикту Колюмба”, бо підміські околиці столиці у Вірджінії та в Мериленді мають поважну більшість білого населення. В 1965-му р. Бюро перепису населення подавало число негритянського населення в кількості більше як 40 відсотків в таких великих містах: Вашинґтон, Нюарк, (Н.Дж.), Атланта (Джорджія) і Мемфіс (Теннессі). Гадають, що Нюарк має тепер негритянську більшість.

ПРИХИЛЬНИКИ КЕННЕДІ ВЖЕ ТЕПЕР рахуються з тим, що головним їхнім противником на Номінаційній Конвенції в серпні в Шикаґо буде віце-президент Гюберт Г. Гомфрі. Голова Стейтової Нюйоркської Демократичної Організації Джон Дж. Бернс заявив, що Гомфрі буде грізним противником на Конвенції, і що сенатор Роберт Ф. Кеннеді про це добре знає. Та прихильники сенатора Кеннеді твердять, що Гомфрі важко буде здобути номінацію тому, що його рідний стейт Міннесота зобов'язався підтримувати сенатора Юджіна МекКарті. Демократи думають, що тяжко буде губернаторові Рокефеллерові втримати ту популярність, яку він мав два місяці тому.

11-ЧЛЕННЕ ПОЛІТБЮРО У МОСКВІ ПЕРЕВЕЛО засекречену нараду на Кремлі, яка — мабуть — стосувалася в цілості рішення Північного В'єтнаму приступити до переговорів з Америкою про мир. 11-членне Політбюро — це насправді та кремлівська большевицька кліка, яка по-диктаторськи править в СССР та тримає у своїй „сфері впливів” сателітні країни. На вівторок 9 квітня скликано пленум 360-членного Центрального Комітету компартії СССР.

У ПІВДЕННОМУ В'ЄТНАМІ ПЕРЕВЕДЕНО ПУБЛІЧНО екзекуцію на військовому рахунковому старшині, який признався на розправі перед військовим трибуналом, що два роки тому вкрав 16.000 дол. з державної військової каси. Це вже друга така публічна екзекуція, переведена в Сайґоні в цьому місяці.

ПІВНІЧНИЙ В'ЄТНАМ ОФІЦІЙНО ПОВІДОМИВ ЗСА ПРО ГОТОВІСТЬ ДО ПЕРЕГОВОРІВ

Вашинґтон. — Президент Джансон виявив, що північно-в'єтнамський уряд офіційно повідомив, що він готов до розмов на тему „часу і місця”, де можна би перевести переговори спершу про припинення всіх налетів проти Північного В'єтнаму та згодом і загального замирення. Північно-в'єтнамський міністер закордонних справ Нґуєн Дю Трінь дав широке інтерв'ю кореспондентові Колумбія Бродкестінґ Систем Чарльсові Коллінґвудові, в якому він назвав „Пномпень або інше місце за обопільним порозумінням”, як місце першої зустрічі. Однак американський Уряд не задовольнився тією заявою за посередництвом даного журналіста, а старався дістати безпосередню відповідь і дістав її через північно-в'єтнамського амбасадора в столиці Ляосу В'єнціяні. Хоча голова Камбоджи князь Нородом Шіганук заявив, що він дуже радо бачив би на своїй території делеґатів ЗСА і Північного В'єтнаму, проте ЗСА не мають дипломатичних взаємин з Камбоджею, тому там не функціонує американська амбасада й утруднена з Камбоджею комунікація. Ото ж ЗСА, мабуть, запропонують на місце зустрічі Женеву, або — на азійському терені — Ранґун в Бірмі чи Ню Делі в Індії. Заява названого вгорі північно-в'єтнамського міністра Дю Триня збережена в пропаґандивному тоні, знову з лайками проти неоколоніялізму, американської аґресії у В'єтнамі та „кліки Тіє - Кі”, себто теперішніх президента й віце-президента Південного В'єтнаму. Названий комуністичний міністер вперше виявив, що комуністи вимагатимуть для Південного В'єтнаму „широкої демократичної коаліції”, яка репрезентувала б „аспірації всіх патріотичних і соціяльних верств”. Комуністичний міністер виключив теж будь-яке зрівноваження з комуністичного боку звуження воєнних дій американцями, бо — мовляв — „не можна ставити на одну дошку аґресорів і нападених”. Однак Президент покищо промовчав всі ті комуністичні твердження і застереження, а обмежився до факту, що комуністи готові „говорити”.

Детальний розгляд всіх цих політичних справ, особливо становища і ролі південно-в'єтнамського уряду в переговорах з комуністами буде переведений під час нарад з американським амбасадором у Сайґоні, Елсвортом Банкером, який для цієї цілі прибув до Вашинґтону. Президент заповів, що він переведе ті наради в Кемпі Дейвіда, щоб могли зосередитись виключно на цій одній справі, що трудно зробити у Вашинґтоні. У цих нарадах з Банкером візьмуть участь напевне державний секретар Дін Раск і секретар оборони Клерк Кліффорд. Елсворт Банкер заперечив, наче б між південно-в'єтнамським та американським урядами було непорозуміння щодо замирення у В'єтнамі. Навпаки, він твердив, що обидва уряди стоять у безперервному контакті і мають якнайкращі взаємини. Президент Джансон заявив тільки коротко, що він стоїть у зв'язку з усіма альянтами з В'єтнамської війни у справі проєктованих розмов з комуністами.

Новий канадійський прем'єр обіцяє працювати для єдности Канади

Оттава. — Новий голова Ліберальної Партії П'єр Еллiотт Трудо, який ще цього місяця стане канадійським прем'єром, заявив на пресовій конференції, що він старатиметься, як прем'єр працювати в тому напрямку, щоб втримати єдність Канади та осягнути справедливе суспільство. Він сказав: 1. Мусить бути одна Канада. Мусить бути справедливе суспільство!” Трудо заявив, що він буде вести Канаду шляхом поступу, бо держава повинна старатися робити все якнайліпше. Трудо мав конферувати з теперішнім прем'єром Лестером Б. Пірсоном, який має зрезиґнувати з прем'єрства 23-го квітня, в 71-ий рік з дня його народин. Після того генеральний ґубернатор Канади покличе містера Трудо, щоб зорганізував новий уряд. Прем'єр Трудо є вже третім прем'єром французько - канадійського походження. Першим був Вілфрід Лор'єр в 1900-их роках, другим Луїс Ст. Лорен після другої світової війни. Трудо заявив, що він не буде вести політики такої, яка дуже різнилася б від політики Пірсона.

АРХИЄПИСКОПОВІ МСТИСЛАВОВІ СПОВНЯЄТЬСЯ 70 РОКІВ

Сьогодні, 10-го квітня 1968 року, сповняється 70 років з дня народження Архиєпископа Української Православної Церкви в ЗСА, одного з найвидатніших наших церковних і суспільних діячів, Владики Мстислава. До великих досягнень Ювілята на американській землі належить зокрема велична Святиня, Церква-Пам'ятник у Бавнд Бруку, Н. Дж. На другій сторінці в цьому числі знайдуть читачі інформації і міркування про життя і працю Ювілята в статті д-ра Михайла Данилюка. *На многая літа, Владико!*

Представники УНС взяли участь у Братському Конґресі Меріленду

Балтімор, Мд. — Минулої п'ятниці і суботи, 5 і 6-го квітня ц. р., як у цьому місті прийшло до поважних расових заворушень після вбивства провідника ненасильного руху за зрівняння громадянських прав д-ра Мартіна Лютера Кінґа, тут відбувся Конґрес Братських Організацій стейту Меріленд, в якому взяли участь понад 60 представників 31 братської організації стейту. Український Народний Союз репрезентували на цьому Конґресі головний касир Ів. Кокольський та секретар місцевого 320-го Відділу УНС Іван Малько. Крім звітів та доповідей і дебат на тему багатьох проблем життєвого забезпечення та братської активности, під час нарад виступали представники стейтової влади, які, між іншими, поінформували про схвалення стейтового закону, який вимагає, щоб усі продавці життєвого забезпечення мали відповідну ліценцію. Ті організатори і аґенти, що займалися цими справами перед схваленням закону, дістануть такі ліценції автоматично, а ті, що тепер щойно починатимуть працю в цій ділянці, будуть зобов'язані скласти відповідний іспит, починаючи від січня 1969-го року. На голову Конґресу на 1968-1969-ий рік обрано Івана Ганька із „Сосдиненія”. Іван Малько працював у конґресовому публікаційному комітеті. Конґрес закінчився в суботу бенкетом та інсталяцією новообраних урядовців.

У п'ятницю ввечері п. Ів. Кокольський відбув наради з секретарем 337-го Відділу УНС і головою Окружного Комітету Відділів УНС в Балтіморі п. Е. Притулою та п. Мальком, обміркувавши спільно ряд місцевих організаційних проблем УНСоюзу.

Володимир Запаранюк переобраний на голову Ютицько-Сиракюзької Округи УНС

Джансон Ситі, Н. Й. — Минулої неділі 7-го квітня тут, у приміщенні Меморіяльного Осередку української православної парохії св. Івана, відбулися річні збори Ютицько - Сиракюзької Округи, до якої недавно прилучилися Відділи колишньої Елмайрської Округи. В зборах узяли участь 34 делеґати від вісьмох Відділів УНСоюзу. На початку голова місцевого Відділу Михайло Ґулячок привітав приявних й побажав успіху в нарадах від місцевої української громади. Після цього офіційно відкрив збори голова Округи гол. радний Володимир Запаранюк, вітаючи приявних делеґатів Відділів, зокрема гол. секретаря Ярослава Падоха та почесного голову округи Івана Піґуляка, якого збори обрали предсідником зборів. Секретарював Ярослав Сенишин, який прочитав два протоколи раніших, річних і організаційних зборів Округи. Після цього голова Округи В. Запаранюк, містоголова Іван Чопко, секретарі Я. Сенишин, та п. Анастазія Андрусишин, касир Олекса Шмокалюк і культурний референт Іван Пиндус склали звіти зі своєї праці в минулім році. В звітах підмічено, що Округа виконала тільки третину своєї квоти організації нових членів, здобувши в 1967 р. 79 членів. Також крім зборів не відбулися ніякі спільні імпрези. Звітодавці підмічували нові пляни праці на цей рік і запевнювали, що будуть старатися значно побільшити успіхи. Заплановано перевести весняну кампанію приєднан-

(Закінчення на стор. 8-ій)

ІВАН ГРАБАР ПОЖЕРТВУВАВ НА ФКУ 10 ТИСЯЧ ТУРЕЦЬКИХ ЛІР

Джерзі Ситі. — Незвичайний подарунок зробив на Фонд Катедри Українознавства п. Іван Грабар, нар 1891 р. в Галичині, який з 1909 р. постійно проживає в цьому місті. Він особисто прибув до головної канцелярії Українського Народного Союзу і приніс 10 000 турецьких лір — свою пожертву на „дуже важливу українську справу, котрою я дорожу”, як він сказав у розмові. В перерахунку на американські доляри це буде висока сума, в приблизно 800 дол. Від перших років перебування на землі Вашинґтона п. І. Грабар вступив у члени УНСоюзу, постійно читає „Свободу”, слідкує за подіями в Україні і в світі. Він має двох дорослих дітей: дочку Галину-Марію та сина Петра, який відзначився у боях в другій світовій війні проти Японії, а тепер є в дирекції однієї фірми, з заробітком, що перевищує 50 тис. долярів річно; гордістю І. Грабара є його 12 онуків. Все життя цей поставний, міцно збудований чоловік провів у праці. В ЗСА спочатку працював на фармі, вивчаючи англійську мову, потім у пекарні, де вже був керівником-форманом, згодом на залізниці, де в 1921 р. втратив під час нещасливого випадку око; мав з одним партнером власне торгове заведення, врешті 16 років працював у Медичному Центрі в Джерзі Ситі, і з 69 року життя вийшов на пенсію. У 170-му Відділі УНСоюзу був впродовж 20 рр. секретарем того Відділу і зразково провадив справи. В розмові з гол. секретарем УНСоюзу, до якого він приніс ліри, та опісля в розмові в „Свободі” п. Іван Грабар розповів, що обміняв колись доляри на турецькі ліри — в часі економічної депресії в ЗСА, знаючи, що турки це працьовиті і порядні люди, тож така держава не підведе з валютою. На довгому життьовому шляху зустрічав багато цікавих людей, в тому і ясновидця, який передбачив багато подій та пророкував справді вільну державу Україну, — є про що розповідати цій людині. Не роблячи таємниць, бо має ясні християнські погляди на смерть і на життя, п. І. Грабар сказав, що в тестаменті записав 5 тис. долярів на Українську

Новий фундатор Фонду Катедри Українознавства п. Іван Грабар стоїть біля д-ра Я. Падоха, як той рахує передані для ФКУ 10,000 турецьких лір.

Католицьку Церкву, а 5 тис. долярів — на УПЦеркву, на Бавнд Брук, бо не робить різниці між українцями: церкви не роз'єднують, а об'єднують народ, — як він сказав, -у єдиний народ з єдиним завданням. Ось заради того єдиного українського завдання і жертвує п. Іван Грабар свої важко зароблені збереження, в тому й на Фонд Катедри Українознавства. (п.)

Відбувся другий Семінар Пластового Конґресу Другого

Ню Йорк (Г. К.) — У днях 23 - 24 березня відбувся тут в Українському Інституті Америки Семінар Пластового Конґресу Другого, праці якого ведуться ще з 1965 року та мають за завдання провірити можливости стосування пластової виховної системи в обставинах української діяспори. На програму семінара, якого основною темою була „Мета Пласту — його роля та завдання в країнах поселення”, склалися доповіді: „Роля та досягнення Пласту в Україні” — Ганна Коренець, „Роля, досягнення та завдання Пласту в діяспорі” — Ольга Кузьмович, „Основні ідеологічні заложення Пласту” — Ганна Коренець, „Специфічний пластовий стиль життя і його роля в громадській функції Пласту” — Юрій Старосольський, „Специфічний стиль життя як основа елітарности” — Данило Струк, „Можливості підготови провідної верстви” — Христина Бардин, „Виховання для закріплення національної ідентичности” — Леся Храплива, „Основні заложення щодо членства в Пласті” — Ярослав Гарасимів, „Підсумки дотеперішніх конґресових праць” — Теодозій Самотулка. У висліді учасники семінара, в більшости члени вищих пластових проводів з Канади і ЗСА, базуючися на перегляді понад п'ятдесятьлітньої виховної дії Пласту, продискутували здійснимість ідейних основ Пластового руху та, зокрема у доповідях молодих, ще раз підтвердили глибоко українські цілі пластового виховання будучих поколінь українських поселень поза Україною. Тож гаслом семінара стало ствердження д-ра Юрія Старосольського „Нас можна вирвати з української землі, але не можна вирвати України з нашої душі”. Працями семінара проводив д-р Т. Самотулка, голова головної Комісії Пластового Конґресу Другого.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Ict. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Відповідальність за злочини

У четвер минулого тижня, як тільки поширилась вістка про вбивство у Мемфісі, Теннессі, найвидатнішого і найбільш відомого муринського лідера, д-ра Мартіна Лютера Кінґа, вбивства особливо безглуздого, бож Кінґ проповідував боротьбу за расову рівність ненасильницькими методами, — зразу постав острах, що ця подія дасть поштовх до расових вуличних заворушень. Цей острах зродився з напруженої, ненормальної атмосфери, в якій подіями керують пристрасті, а не розумові міркування. Бож на холодний розум — за вбивство Мартіна Лютера Кінґа відповідає тільки вбивник, а якщо вже обов'язково шукати духового батьківства, то хіба у дуже нечисленному гурті тих білих екстремістів, які плекають расову ненависть так само, як плекають її чорні екстремісти. Усе громадянство, увесь нарід, аж ніяк не можуть нести відповідальности за той злочин. „Помста" у даному випадку не менше безглузда, як те вбивство. Бо хто може мститися і на кому?!

Коли ж таки у Ню Йорку, Шикаґо, Вашинґтоні, Дітройті, Балтиморі й багатьох інших містах юрби муринських підлітків почали громити крамниці, головно з алькогольними напоями, радіо й телевізійними апаратами та одягами, грабувати добро й підпалювати автомобілі та будинки, то це власне стало доказом, що вбивство Мартіна Лютера Кінґа тут ні при чому. Кореспондент британської державної радіовисильні правильно подавав з Америки, що більшість отих „месників" за вбивство Кінґа напевно й не чували раніше про його існування, а використали нагоду для грабунку. І, як звичайно буває в таких випадках, знову найбільше потерпіли самі мурини, мешканці муринських дільниць в тих різних містах.

Президент і вся державна верхівка повелися гідно й правильно. Найгостріше затаврували злочин, прославляли вбитого діяча, проголосили національну жалобу, відбули маніфестаційні зібрання, але й одночасно вжили найрішучіших заходів проти порушників ладу, проти звичайних злочинців, паліїв та грабіжників. Національна Ґвардія, викликана до великих міст, протидіяла дальшим авантурам. Треба признати, що муринські провідники, за вийнятком таких невідповідальних осіб, як Стоклі Кармайкел, приєднались до закликів зберегти спокій і вшанувати пам'ять убитого лідера достойною поставою, а не опоганювати її грабунками й підпалами. В остаточному висліді розум і закон таки перемагають. Не слід перебільшувати муринських авантур з кінця минулого тижня, не слід записувати їх на рахунок всієї муринської спільноти, яка так само не відповідає за своїх покидьків, як не віповідає біле громадянство за своїх злочинців.

„Комсомольські будови"

Московська „Комсомольская Правда" з 3 квітня в передовиці „Студент, літо 1968" повідомила, куди цього літа пошлють з різних „республік" СССР сотні тисяч студентів на „студентські новобудови": Сибір, Далекий Схід, Крайня Північ. „Ось лише декілька місць, куди поїдуть цього літа студенти на будівництва: Усть - Ілимська, Саяно - Шушенська, Саратовська залізниці, Гур'їв - Асіно, Тюмень - Сюртуг . . .

Справа тут не в романтиці і не в наданні студентам змоги практично попрацювати за своїм майбутнім фахом, бо що ж спільного мають студенти - філологи чи лікарі з прокладанням залізниць поблизу китайського кордону?

Посилаючи маси студентської молоді на мізерно оплачувану працю, режим використовує молоду робітничу силу. Крім того, різнонаціональна студентська молодь, опинившись на 2-3 місяці у якомусь Ість-Ілимську, поневолі змушена послуговуватись російською мовою. Молоді люди знайомляться між собою, і часто такі знайства закінчуються одруженням, національно-мішаною родиною. Але є ще важливіша причина, чому Москва так запопадливо кожного літа почала вивозити студентів на важкі роботи в далеких районах імперії. Зазначимо, що вивозять примусово, бо досить студентові відмовитись, як його позбавлять стипендії, гуртожитку, він може взагалі „вилетіти" з школи. Окупаційний режим знає про студентські масові заворушення в Польщі та Чехо - Словаччині. Знає також, що в Києві вже довелося міліції кілька разів розганяти студентську молодь з-під пам'ятника Тарасові Шевченкові. Київська „Радянська Україна" з 2 квітня виразно вказує на головну причину недопущення студентів під час літа до рідних сіл і міст: „Мають місце факти, коли партійні організації вчасно не дають відсічі проявам буржуазної ідеології, гостро не реаґують на різного роду нездорові розмови, провокаційні чутки"!.. Ось у цьому й полягає головна причина висилання молоді на „комсомольські будови".

Д-р Михайло Данилюк

70-ЛІТТЯ АРХИЄПИСКОПА МСТИСЛАВА

10-го квітня ц. р. українська православна громада у вільному світі, а з нею все українське громадянство відзначатимуть 70-ліття Архиєпископа Мстислава Скрипника, Заступника Митрополита та Голови Консисторії УПЦ в Америці, керівника та творця Осередку УПЦ в Бавнд Бруку, члена Секретаріяту СКВУ з рамени православної громади.

Постать Владики Мстислава, безперечно, непересічна в нашій новітній історії, і позначилась вона не тільки в церковному житті, — ім'я Владики відоме ще на рідних землях навіть перед його ієрейським висвяченням.

- Владика Мстислав — син золотонивої Полтави, народжений у старій козацькій родині від батька Івана та матері Маріянни, рідної сестри сл. п. Симона Петлюри. Там, у місті Котляревського, серед численних пам'яток історії і культури, формувались юнацькі роки Степана Скрипника. Середню освіту одержав він у самій Полтаві, і тут захопила його Національна Революція. Як і тисячі інших молодих людей, пішов він слідом свого дядька Симона Петлюри, повністю поринув у вир революції і згодом став старшиною Армії УНР.

Після окупації наших земель червоною Москвою молодий старшина Степан Скрипник деякий час проживає в Галичині, а потім переїздить на Волинь. Доповнивши свою освіту, включившись повністю у політичне життя, він стає одним із небагатьох українських послів Волинської землі до польського сойму, і на цьому місці витримує від 1930 року аж по саму війну.

Українське політичне життя під Польщею мало чимало варіянтів, а одним із них була леґальна репрезентація до парляменту, яка — сказати б — не дуже могла собі дозволити на „революцію", якщо мала на меті вижити і щось позитивне осягнути для українського населення, бо „демократію" Польщі добре пригадуємо. Але й тут, всупереч „принципам леґалітету", посол Скрипник виявив свою широку, степову вдачу. Для прикладу можна б навести його акцію оборони волинських сіл від нових „хрестителів" - поляків, починаючи з відомої трагедії села Гриньки на Крим'янеччині. Відомий його виступ у Почаївській Лаврі, коли проща з кількох десятків тисяч народу обернулася в політичну маніфестацію, його акція в обороні нищених церков на Волині, Холмщині і Підляшші, акція в охороні українського шкільництва, зокрема українських гімназій, трьох на цілу Волинь, що виховали сотні передового кадру. Лише імунітет посла сойму рятував його від нагінки поліції або й арешту.

Друга світова війна принесла чимало трагічних подій для Степана Скрипника. Його дружина згинула у катастрофі у Львові під час большевицької окупації. Відвідавши свою рідну Полтаву, він довідався, що його мати померла, а братів большевики розстріляли або вивезли, серед них і священика о. Сильвестра.

Групи духівництва та громадян піднесли думку, щоб колишній посол віддав себе на службу народові в церковній ділянці, тим більше, що він має чимало духівництва або чернецтва серед своїх предків, зокрема по лінії матері. Рішення прийшло, і недавній парляментарист прийняв чернецтво і висвятився на священика з ім'ям Мстислава.

14 травня 1942 року небіж Головного Отамана Симона Петлюри був хіротонізований на єпископа Української Автокефальної Православної Церкви і відразу ж, під керівництвом Митрополита Полікарпа, взявся до відбудови знищеної большевиками Церкви.

Період праці Владики Мстислава в Україні вартий окремої розвідки. Тут згадаємо лише його співучасть у справі поєднання УАПЦ, яке, на жаль, зірвав Митрополит Олексій Громадський; працю в забороненому німцями Соборі в жовтні 1942 року; його численні поїздки по Україні для відбудови церковного життя; його перебування в Рівному, Прилуках, Полтаві, Києві, а також Харкові, де до УАПЦ приєднався Митрополит Теофіль Бульдовський, який, до речі, христив Владику Мстислава немовлям... Під кінець побуту Владики Мстислава на Придніпрянщині німці заборонили йому відправляти Служби Божі в Києві.

Еміґрація в Европі — знову пляни, поїздки, організаційні заходи... Владика Мстислав енергійними заходами рятує табір українських втікачів на Словаччині, і понад 700 людей, а серед них біля 120 православних і 30 католицьких священиків мають можливість виїхати на Захід. У 1945 році — відважна візита до генерала Айзенгавера у Франкфурті, а з нею звільнення єпископа Платона з ув'язнення, що мало кінчитись „репатріяцією". Виясненя в Головній Кватирі американської армії суті „репатріяції", а з тим осягнення запевнень, що українські еміґранти одержать права політичних утікачів. Поїздки Владики по Франції, Бельгії, Англії, Австрії, всіх зонах Німеччини для організації духовенства, парафій, церковного життя. Праця в справі утворення єдиної УАПЦ на еміґрації...

Перебуваючи в Канаді, Владика Мстислав і далі наполегливо працює над створенням єдиної УПЦ у вільному світі. В 1950 році, після переїзду Владики до ЗСА, ця ідея частинно здійснюється, бо доходить до Собору Поєднання УПЦ в Америці. З того часу і датуються його постійна праця в Консисторії УПЦ.

Нині Митрополія в Америці, яку очолює Митрополит Іоан і яку організаційно втримує Архиєпископ Мстислав, нараховує до сотні парафій із понад 30 тисячами парафіян і приблизно такою ж кількістю членів родин парафіян, офіційно не зареєстрованих. При парафіях діють десятки українських шкіл. Церква утримує студентів на теологічному факультеті, постійно виходить журнал „Українське Православне Слово", а також ряд інших публікацій. Вийшли монументальна праця проф. І. Власовського „Нарис історії УПЦ", що є єдиною працею такого характеру, спомини О. Лотоцького, ряд служебних книг церковного вжитку, церковної музики, молитовники і т. д. Черговє досягнення Митрополії — затіснення зв'язків з УПЦ в країнах Південної Америки, Австралії та Нової Зеляндії.

Зреалізованою ідеєю Владики Мстислава є Осередок УПЦ в Бавнд Бруку з Церквою - Пам'ятником, відомий як „Український Пантеон". Крім Церкви - Пам'ятника, цей Осередок має музей, архіви, цвинтар, осідок Консисторії, друкарню та інші посілості — майно, що доходить у своїй вартості до мільйона двох сот тисяч долярів. На черзі створення Культурної Фундації.

Вибудувавши Церкву - Пам'ятник на вічну пам'ять усіх большевиками закатованих, замучених голодом, усіх, що згинули по концтаборах і що впали за волю Батьківщини, — Владика Мстислав особливо зайнятий тепер поширенням музею, архіву і бібліотеки Осередку. Тут, крім сотень уже виставлених експонатів, ще десятки скринь чекають на своє впорядкування. Матеріяли приходять з усіх кінців світу, і недавно, наприклад, придбано клейнод гетьмана Мазепи — неоціненну історичну пам'ятку з ініціялами Великого Гетьмана...

Як вірний син і ієрарх своєї Церкви, Владика Мстислав ніколи не виявляв релігійної нетолерантности, навпаки, — завжди прагнув до порозуміння всіх віровизнань для добра нації. Виходячи із такого заложення, він став на СКВУ ініціятором і автором першого в історії спільного „Звернення" всіх ієрархів українських Церков. Вслід за цим прийшла чергова подія — включення ієрархів Церков до Секретаріяту СКВУ.

З нагоди 70-ліття Владики Мстислава звернулись ми до нього телефонічно:

— Владико, як почуваєтесь, входячи у „вік сеньйорів"? Які маєте пляни на найближчий час?

— Торочите! — обізвався Владика. — І хто вас навчив пригадувати людям їх вік? Тут ще плянів ціла гора, тут ось треба будувати дім для Консисторії і дім для старших віком, треба розглядатись за новими кадрами священиків. Ось треба кувати справу поєднання наших Митрополій. Ви, як член Ради Митрополії, щось путнього зробили б для цієї справи, а то випитуєте про вік. Тут праці ще на сотню років, а ви про якусь там сімдесятку говорите...

І так Владика „нічого не сказав" про свої пляни та почування. Ще й заборонив роки рахувати.

Тож не будемо рахувати, а побажаємо йому: на многії літа, дорогий Владико!

Віра Дорожинська

ПРО „МАТІР ЧУЖИНКУ"

(1)

Цікава стаття пані Софії Кушнір „Мати чужинка", що заторкує проблеми виховання дітей американців українського походження, була надрукована в „Свободі" з 6 лютого. На великий жаль, вона промайнула якось непомічено. Нехай нам буде дозволено пригадати читачам декілька думок з тієї статті.

Не маємо наміру критикувати методи виховання дітей, запропоновані панею Кушнір, лише хочемо підійти до цієї теми під іншим кутом зору. Отже, вона пише:

„... Славко не виросте ні на порядну, ні на щасливу людину. Не може бути порядною і щасливою людиною той, хто соромиться своєї матері..."

Чи буде щасливим американський Славко — нам невідомо, але порядним може бути — люблячи свого тата чи маму, рівночасно соромитись їх непорядних поступовань. Бути татом чи мамою мало, питання яким ти є.

Маємо багато прикладів, коли наші українські Славки відвернулись від своїх порядних, щирих, відданих батьків.

Українці назагал нація хліборобів, велика частина української інтеліґенції вийшла з села. Як багато інженерів, лікарів, правників признаються, що їхні матері їли сухий хліб з цибулею, ходили босими аж до грудня та продали останню корову, щоб оплатити синові студії, виводячи його „в люди"?

Дружина ж сина цю матір навіть не пустить у покої, і десь на кухні сидітиме спрацьована жінка на краєчку стільця, аж поки надвечір не дадуть їй зрозуміти, що час забиратись додому. Онуків навіть не покажуть, щоб, борони Боже, десь не проговорилась, що тато мужицького походження.

Помандрує бідна мати до рідного села, виплачеться десь під копою, а сусідам оповідатиме, як то її гарно частували, яка добра невістка, який мудрий син та внуки - панченята. Ця мати горда, що витягла сина з хлопської нужди.

А скільки тут, в Америці є пань у коштовних мінкових кожушках, що переконуватимуть вас, як то їх мамці їздили на медовий місяць до Рів'єри чи Монако! Наш нарід має гумор, не виключено, що в деяких місцевостях веселі попoвичі жартома називали сусідські села Монаком, Рів'єрою чи Венецією.

Це все порядні люди, ходять до церкви, платять національні датки, виховують своїх Славків, і напевно щасливі. Таж вони відмовились від своїх батьків, свого походження, коріння. Вони безбатченки і не мають нічого спільного з селом, бо стали панами, вони соромляться спрацьованих, порепаних рук.

Як бачимо американський Славко не перший, що може „розійтися" з родиною. Зло велике, та не нове. Як же ж йому запобігти?

„... Мати мусить мати в очах дитини повагу, мусить дитині імпонувати... мати є особою своєю, рідною... вищою від інших людей"...

Сучасна мати не є та нещасна селянка, що не вміла навіть підписатись, вона щонайменше закінчила середню освіту. Але чи працює над собою, чи читає, чи цікавиться досягненнями науки, мистецтвом?

Тепер дитині не можемо заімпонувати лише тим, що є ми татом чи мамою. Повагу, незаступність, вищість від інших людей в очах дитини досягається тяжкою працею над самим собою, читанням, чистотою, стриманістю, зацікавленістю життям дитини, її товаришами, школою, умінням вийти назустріч дитячим проблемам, інтересам, зрозумінням епохи та зацікавлень, якими живе дитина. Чи може, чи хоче Славкова мати відповісти на всі його запити, чи шукає книжок і разом з дитиною розбирає обом їм незрозумілі речі? Чи вітає весело дитину, коли вона вертається зі школи, чи балачки її жартівливі, конструктивні, а чи вона розтріпана, немов Медея, вічно свариться з чоловіком, дорікаючи за малі заробітки, обмовляє сусідів?

Дитина, особливо син, придивляється до матері, до кожного її кроку, до її вигляду, почавши від черевиків, а кінчаючи зачіскою, до того, як вона тримається в товаристві.

Щодо мови — Славко знає, якщо мама навіть не дуже міцна в англійській мові, то вона добре володіє українською, німецькою, російською або польською. Він хоче бути гордий зі своєї матері, але що вона робить, щоб ті дитячі гордощі мали підстави?!

(Закінчення буде)

ВІДБУДЕТЬСЯ З'ЇЗД ТОВАРИСТВА ОХОРОНИ ПРИРОДИ

У Києві створено „Державний комітет ради міністрів УССР по охороні природи", про що повідомила „Радянська Україна" з 2 квітня, а 23 квітня відбудеться 4-ий з'їзд Товариства охорони природи України, підпорядкованого новоствореному партійному комітету. Головою комітету призначено Бориса Вольтовського, який пояснив, що „комітет створено з метою докорінного поліпшення природи" і що він буде: „здійснювати контролю за охороною земельного фонду, особливо у боротьбі з ерозією, раціональним використанням і відтворенням природних ресурсів, збереженням об'єктів і пам'яток природи, дбати про ліси, стежити за правильним веденням мисливського та рибного господарства тощо". Здається, „перетворювачі природи" задалеко зайшли, тому й виникла потреба творити ще один бюрократичний комітет.

ЛИСТИ ДО РЕДАКЦІЇ

У СПРАВІ СПАДЩИНИ В. ВИННИЧЕНКА

17 березня ц. р. довелося мені бути в УВАН на засіданні, присвяченому літературній спадщині письменника Володимира Винниченка. Те, що я почув на тому засіданні, остільки важливе і хвилююче, що я вирішив написати листа до „Свободи" і поділитись відомостями з нашим громадянством.

Ідеться про літературну та політично - публіцистичну спадщину нашого відомого письменника і державного діяча, що вже відійшов до історії. Спадщиною завідує спеціяльна комісія на чолі з літературознавцем Григорієм Костюком, що є одночасно головою „Слова" — Об'єднання Українських Письменників у ЗСА. Як відомо, п. Г. Костюк був першим, що по смерті Винниченка зацікавився його літературною спадщиною. Він перевіз цю спадщину з Франції, де вона залишилась безпритульною, до ЗСА і примістив її тут у спеціяльному архіві Колумбійського університету. Таким чином основну справу полагоджено.

А що ж далі? Яка це спадщина? Про це свого часу писали у пресі, але наше громадянство, в суті речі, про цю справу малощо знає. Тим часом спадщина ця величезна: займає в архіві цілу кімнату. Річ у тім, що Винниченко, як письменник і політичний діяч, провадив свій „Щоденник" протягом 40 років, і охоплює він сорок томів. Поза тим чотири романи, кожний на 300-400 сторінок, оповідання, драматичні твори, а крім того розвідки соціяльно - філософічного характеру. І попри те величезне листування майже з усіми учасниками нашого великого, історичного національного процесу.

Засідання Комісії вивчення і збереження літературної спадщини В. Винниченка було присвячене питанню цієї спадщини, але не в цілому обсягові, а лише спеціяльно характеристиці чотирьох романів, що їх написав покійний письменник. Доповідачем у цій справі був п. Семен Погорілий, викладач-славіст Рутгерського Університету і докторант Нюйоркського Університету. Він пише докторську дисертацію на тему цих чотирьох романів, при чому Нюйоркський Університет погодився прийняти її в українській мові. -Яка ж аналіза, які враження і висновки прелеґента, що приділив цій темі майже півтори години? — Ревеляційні! Як автор майбутньої дисертації, він перечитав ці романи Винниченка по кілька разів і прийшов до висновку, що в даному разі українське письменство має неоцінений скарб. У всіх цих своїх творах Винниченко залишається Винниченком: глибокі ідеї, захоплююча фабула і блискучий письменницький талант. Висновок прелеґента: цих чотири романи — це золотий вклад у нашу літературу, що лежить - пропадає для української культури, української нації. „Таке моє переконання, — каже прелеґент. — Зазначаю: я тричі перечитав кожний роман, і кожного разу читав його з неослабним інтересом".

(Закінчення на ст. 7-ій)

Ольга Приходько

ПРАДІД ІЛІЯ

Частина III

ПЕТРУША

(12)

З дитячих літ, мавши дві любі та милі сестрички, він звик ставитися до дівчат з увагою та ніжністю. А тої палкої ніжности в ньому було багато, і мав він великий нахил до романтичних почувань.

Ще зовсім малим хлопцем приятелював Петруша з товаришкою своїх дитячих літ, наймолодшою донечкою отця Білинського. Коли збиралися в гості до Білинських, він ставав кротким і слухняним, як ягнятко, щоб будь-чим мати не прогнівити і щоб не залишили його за кару в дома. Також усе пригадував, щоб взяли який дарунок для Олюні. А сам, великий ласун, коли діставав який цукерок, то бувало заховає той свій скарб у далекий куточок, і коли його питали, чом не з'їв свого цукерка, то відповідав: „А коли приїде Оля, так що я їй подарую?"

Дорослі аж дивувалися, коли ті діти бувало сходились, то залазили в якийсь затишний куток, сідали рядком та все собі щось тихенько говорили, ділячись враженнями, спостереженнями, думками. А як приходила пора їхати додому, то так просили, щоб мами дозволили ще трохи собі посидіти. Мами сміялися і казали: „Ну, ну, рано тоті пташенята зачинають співати, що ж то має бути потім?"

Але бурхливий вихор життя розвіяв тих пташенят далеко одно від одного, і вже ніколи не довелось їм зустрінутись . . .

Під час науки в семінарії дівчата були для Петруші якоюсь далекою мрією поза шкільними мурами. Потім почалося нещасне бурлакування ,і тоді вже зовсім було не до дівчат. Але у Варшаві дівоча спокуса чигала на молоденького студента з усіх боків. І, хоч польки дуже цікаві та принадні, чарували Петрушу своєю зовнішністю, вони і в найменшій мірі не нагадували йому ласкаву ніжність сестер. Дух, який панував тут серед молоді, був задирливий, насмішкуватий, дівчата провокували, викликали хлопців на словесний двобій, в якому жалили їх, як оси.

Петрушу вражали й ображали такі відносини, і він старався уникати дівчат, але це тільки підливало оливи в огонь: деякі самі шукали з ним зустрічі. Петруша, з природи делікатний, жалував таких дівчат і не знав, як має на це реаґувати. Товариші порадили йому, що в такому випадку найліпше зробити якийсь дарунок, сказати, що від'їжджає з Варшави, а самому перебратися на інше помешкання в протилежній частині міста і деякий час не показувати носа серед студентів.

Хоч як це не відповідало щирій вдачі Петруші, мав він кілька таких не дуже приємних знайомств, поки не виїхав до Петербурґу. А в Петербурзі з цією справою було ще гірше.

Усім було відомо, яка блискуча кар'єра чекає на гірничого студента, і дівчата з різних суспільних верств старалися познайомитись і вийти заміж за такого кандидата на добру кар'єру. І дочка хазяйки, і кельнерка в їдальні, і сестра товариша, і навіть пристойна дама-сусідка — усі виявляли особливу симпатію до м'якосердого і приємного студента. Яких тільки заходів не уживали і яких способів не вигадували ці більш-менш спритні жінки!

Правда, становище жіноцтва в тій добі було тяжке. Якщо батьки не могли приготовити порядного посагу, якщо дівчина не зустріла когось, хто одружився б з нею з кохання, то її становище, навіть коли вона мала добру освіту, було непевне. На роботу в урядах дівчат тоді не приймали, залишалось учителювання, але дістатися на посаду вчительки було так багато охочих, що мало кому пощастило влаштуватися в місті у школі. Отже, треба було йти в ґувернантки або їхати на село в народну школу. Те і друге для інтеліґентної панночки було річчю безнадійно сумною і в перспективі, крім „старопанянства", не обіцяло нічого. Працювати як модистка, швачка або в якійсь крамниці як продавчиня було б великим пониженням.

Отже, що мала робити інтеліґентна дівчина, якій не вдалося вийти заміж і якій батьки не залишили мастку, щоб могла жити з нього до кінця своїх днів? Мусіла ухилитися до яких родичів або скочити з моста в воду. Чи ж не ліпше, поки ще час, шукати якогось студента і старатися причарувати його всіми способами?

***

Якось Наталя дістала з Петербурґу фотографію від якоїсь Ані в бальовій сукні, що виглядала, як небесне створіння. В тому листі ця панночка писала, що долі заманулося познайомити її з милим студентом, який багато оповідав їй про свою сестру Наташу. Оповідав так гарно, що вона з першого дня полюбила незнайому їй Наташу, як свою рідну сестру, і дуже бажала б познайомитися з такою надзвичайною, великодушною і шляхетною панією. Була б щаслива, якби доля закинула її хоч на кілька день з холодного Петербурґу туди, далеко на південь, на Поділля, про яке Петруша оповідає з таким захопленням. Вона та її мама з першого погляду полюбили того студента, бо відразу побачили, яка це достойна, серйозна, розумна і видатна людина. Вони з мамою певні, що вся родина, з якої походить Петруша, мусить бути надзвичайна, і хочуть усіх пізнати . . . тим часом хоч через листування. Вона вірить, що серце її не обманить, і що Наташа відчує, як воно прагне зустріти в Наташиному серці таку ж гарячу приязнь, з якою вона протягає до неї свої руки . . .

Читала Наталя і дивувалася, звідки така приязнь незнайомої особи до простої провінціяльної попаді? Бабуся довго роздивлялася на ту пишну панну:

— Ну ж і гарна, просто як янгол, тільки здається мені, що той янгол з пазурцями.

В листі до Петруші Наталя запитала, що має відповісти на лист тієї панни, повний приязни?

— Тим часом не відповідай нічого. Мені здається, що вона не дуже щира, — сказала бабуся.

Але Наталя, як делікатна людина, не чекаючи на Петрушиного листа, вирішила, що мусить відповісти. Отож подякувала за теплі слова та почування, а щодо побачення писала, то, очевидно, Петруша, як знайде це можливим, постарається його влаштувати. А вона, Наталя, буде дуже рада пізнати таку прекрасну особу.

На цьому й кінчилось. Коли потім Наталя розпитувала Петрушу про Аню, він відповів:

— Може вона й добра, але багато разів довелося мені переконатись, що ці виховані й освічені панни в дійсності бувають претяжким тягарем для своїх чоловіків. Бо тут справа не так у почуваннях, як у грошах та становищі. Якби я не був у гірничому інституті, то напевно Аня й не глянула б на мене. Власне цей лист до тебе мені здався підозрілим, і після того я перестав у неї бувати.

Але, крім Ані, були й інші, ще настирливіші особи.

(Далі буде)

„СВОБОДА", ОФІЦІЯЛЬНИЙ ОРГАН УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ВІДЗНАЧАЄ ЦЬОГО РОКУ 75-РІЧЧЯ СВОЄЇ БЕЗПЕРЕРВНОЇ СЛУЖБИ НАШІЙ ГРОМАДІ І НАШОМУ НАРОДОВІ. З НАГОДИ ЦЬОГО ЮВІЛЕЮ ДОКЛАДІМО ЩЕ БІЛЬШЕ ЗУСИЛЬ, ЩОБ ЗДІЙСНИТИ ЗАКЛИК „СВОБОДИ" З-ПЕРЕД 75 РОКІВ: ОБ'ЄДНАТИ ВСІХ УКРАЇНЦІВ АМЕРИКИ Й КАНАДИ В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ!

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

Рік XV березень-квітень ч. 3-4 (139-140)

Ярослав Падох

ЮВІЛЕЙНІ СПОДІВАННЯ Й ПЛЯНИ

Розпочинаючи цей новий рік нашої союзової праці та нелегких змагань за дальший ріст членства Українського Народного Союзу, ми підмічували особливий обов'язок зробити цей рік роком повного успіху. Адже це рік дуже рідкого ювілею, яких небагато записала історія українського життя, що й казати, історія української преси. Є це рік 75-річчя офіційного органу нашої установи, „Свободи", яка відіграла виїмкову ролю в житті УНСоюзу, бо власне вона народила його.

Ювілейні святкування й міркування ще пирнесуть вдосталь нагод для підмічення, яку ролю відіграло це союзове „Слово", за яким прийшло велике союзове „Діло". Але пригадаймо, що всі перші числа „Свободи" склад якої на тачках возив до друкарні батько „Свободи„ і самого УНС, о. Григорій Грушка, кликали великим голосом про потребу загальної, народної організації, яка взяла б у свої руки долю своїх земляків у цім краю. Це скоро сталося й тому роля „Свободи" в житті УНСоюзу є виїмковою й доля цієї газети та нашої установи пов'язалися нерозривно. Коли ж до цього додати, що немає на всій земській кулі старшої української газети, як „Свобода", тоді на весь ріст стає видною вага такого власне ювілею. Як не відмітити його якнайбільш святочно й водночас ділово й як не зв'язати цей ювілей з УНСоюзом й його дальшою долею!

Не важко відмічувати ювілеї навіть найбільш заслужених людей й звичайних організацій. Святковий концерт-академія, чи бенкет, біографія ювілята й китиця більш чи менш заслужених ним цвітів, звичайно вповні вичерпують ювілейні свята. Але як відмінною є вага й призначення ювілею великого діла, чи великої установи, або, як в нашім випадку, великої газети, яка на ділі є сама по собі окремою установою.

Самі слова похвали й навіть найбільш об'єктивна біографія ніяк не вистачають. Установа, яка відмічує свій ювілей й не бажає обмежити його до самих похвал і споминів, повинна й мусить відмітити його також в позитивний спосіб. Спомини повинні бути зрівноважені поглядом вперед, а ще більше пляном дальшої діяльности й дальшого розвитку. Бо тільки тоді минуле пов'язується з сучасним й мабутнім й стає не тільки спомином про гарні прогулі часи молодости, але й стимулом до дальшої праці й дальшого розвитку.

Так й ми бажаємо відмічувати оба наші великі ювілеї. І цей вчасніший „Свободи" і цей на рік пізніший — УНСоюзу, який вже стукає до наших воріт: збільшеною працею, сильнішою постановою йти дальше й дальше розбудовувати цінноці, які будувався трудом й запалом 75-річної праці наших попередників.

Ми ставили собі на ці ювілейні роки горді пляни дійти до імпозантного шостицифреного числа союзового членства. Чи зможемо їх зреалізувати в цьому вже дуже короткому часі, чи ні, ми обов'язані і рішені в ці два ювілейні роки піти далеко вперед і наш постійний ріст посунути бодай на два кроки наперед у порівнянні зі звичайними роками нашої звичайної, буденної праці.

Бажаємо й закликаємо всіх, до кого говорить історія нашого 75-річного змагання за велику українську громаду в цім краю, щоб вони подвоїли свої сили й запал до праці й — що більше — подвоїли послідовність та систематичність своєї праці для дальшої розбудови УНСоюзу. Щоб вони поставили собі завдання притягнути до УНСоюзу всю нашу заморську громаду, щоб спільними силами, у великій громаді, разом здійснювати наші громадські й національні завдання, а водночас запевнити певнішу долю собі й своїм рідним. Закликаємо наших громадських робітників, щоб вони в ці два великі, ювілейні роки одної газети й одної установи, усвідомили собі, що йде про ювілей найстаршої газети й найстаршої установи у всім вільнім світі, які вписали і дальше вписують в книгу історії нашої заморської громади сторінки, яких ні час, ні змінені обставини життя, ніколи не викреслять й не затемнять. Усвідомивши собі це, вони радо допоможуть цим рідким ювілятам у їх дальшому розвитку.

В цьому випуску „Трибуни УНСоюзу" є надрукована почесна таблиця біля півтора сотні відомих громадян, які в минулому році виїмково причинилися до дальшої розбудови УНСоюзу, а водночас і „Свободи". Сподіймося, що в ці два ювілейні роки названої установи й газети, це число подвоїться, а з ним подвоїться або й потроїться сума їх дотеперішніх здобутків, а з ними й здобутків всієї нашої громади поза межами України, якій наші ювіляти з відданям служать уже три четвертини сторіччя.

В. Дідюк

ПЕРШИЙ ОБОВ'ЯЗОК

Сильна морально і матеріяльно родина творить таку ж громаду, суспільність, народ-націю. Берперечно, кожний з нас, як свідомий громадянин-українець, мусить мати різні обов'язки відносно церкви, організації, школи, українських установ і т. п. Знаємо, що обов'язки ці конечні, важливі і почесні, хоч часто й нелегкі. Ми свідомі, що через це маємо запевнити кращу майбутність нашій спільноті, нашому народові. Та найпершим і святим обов'язком кожного батька і голови родини — є опіка над своєю родиною, в моральнім й матеріяльнім аспектах. Хто з нас зміг би напевно сказати, що коли б, не дай, Боже, зійшов він несподівано або передчасно з цього світу, то його родина, жінка й діти будуть вповні матеріяльно забезпечені, а залишене майно дасть їм можливість вигідного життя, закінчення вищих шкіл, чи хоча б початкове влаштування?

Дуже часто чуєте: „Не потребую жодного забезпечення, то що я маю — вповні вистачить для моєї родини!" Здебільшого говорять так небагаті люди, бо як це може й дивно виглядати, але фактом є, що власне багаті люди мають звичайно найбільше життєве забезпечення-асекурації, хоч дійсно деякі змогли б без неї обійтись. Вони вірять в неї, бо вона не тратить на вартості. а навпаки — зростає з кожним місяцем і роком. Між нами, українцями, багатих людей, на жаль, небагато! Економічно-меншого чи трішки більшого матеріяльного, тяжкою працею набутого, дорібку, ще ніяк не означає, що не потрібно життєвого забезпечення-асекурації! Економічно-господарська система в Америці і Канаді так уложена, що розпочинаючи дрібними речами, включно до великих; приватних, як і державних заводів, установ — все є забезпечене-заасекуроване.

Як вже було сказано, найбільшою групою забезпечених людей в Америці і Канаді є багаті люди. Щож тоді пересічні люди з пересічним заробітком? Чи при існуючій дорожнечі та різних податках зможуть вони заощадити стільки, щоб забезпечити свою родину від життєвих несподіванок? Ні, це можна зробити тільки способом життєвого забезпечення. Якщо кажете, що тяжко вам із свого заробітку оплачувати життєве забезпечення, хоч би на кілька тисяч долярів, то в якому ж положенні опиниться родина без вас? Тоді ви вже готового чека що тижня не принесете! Чи придбана вами хата та інші матеріяльні надбання мусять змісця йти напродаж, щоб родина мала бодай на життя? Не думаю, що це була б правильна, а тим більше добра і мудра розв'язка.

Осінню кінцеві місяці року є найкращим часом провірки свого матеріяльного стану. Підраховуючи цифри свого річного бюджету, виводячи балянс, провірте добре, чи не змогли б ви десь „викроїти" кілька долярів, щоб через життєве забезпечення в УНС змогли відкласти щось для своєї родини „на чорну годину?" Вправді, „чорна година" може обернутись у „щасливу і гарну годину", коли разом із забезпеченням ви взяли так. зв. „ендовмент" та в означеному часі вибрали відповідну суму грошей, яка завжди, а головно в старшому віці, кожному напевно пригодиться. Не ризикуймо! Коли дійсно ви свідомо застановитесь, що сильна родина творить сильний народ, ви ще сьогодні знайдете спосіб вступити до УНС, або, підрахувавши добре свої прибутки і видатки, знайдете спосіб на додаткове забезпечення себе і членів родини. Побіч сильної родини і сильного суспільства буде сильним і УНСоюз.

Поширюймо нформаційні брошури УНСоюзу

Щоб познайомити українське громадянство з минулим й сучасним УНСоюзу, надруковано значне число інформативних брошур. Одні, як „Батько Союз", „Українська Заморська Твердиня", „УНСоюз і чому варто стати його членом" інформують про національне значення нашої установи, інші, як „Факти про УНСоюз" з'ясовують національну й господарську ролю УНСоюзу, а ще інші, спеціялізовані брошури, подають інформації про користи, які дає УНСоюз в ділянці життєвого забезпечення, своїми численними дешевими й модерними грамотами. До них належать такі брошури, як „Студійна грамота", „Грамота Термінового забезпечення", 5.000-10.000 долярів забезпечення за 85 центів місячно, яка говорить про акцидентове забезпечення й інші. Недавно вийшла нова брошура п. н. „Забезпеченевий плян для найменших союзян", з віршами Леоніда Полтави, фотографіями В. Грицина, мистецько оформлена Богданом Титлою.

На жаль, ці й інші видання поширюються поволі. Треба з них користати. Зокрема відділові секретарі повинні їх поширювати поміж членами й не-членами УНСоюзу. Ось секретар 436-го Відділу УНС з Кіченер, Онт. в Канаді п. Петро Вербовецький замовив 75 примірників цієї нової брошури, щоб, як пише, роздати її дітям місцевої української школи. Ставимо це, як приклад для інших секретарів і союзових діячів, бо такі брошури познайомлюють наше громадянство з неоціненою вартістю життєвого забезпечення, без якого не може обійтися ніхто, ні старші, ні молодь. Вони й помагають збільшувати число членів УНСоюзу.

ВІДДІЛИ, ЯКІ НЕ ВІДБУЛИ ЩЕ РІЧНИХ ЗБОРІВ ПОВИННІ ЦЕ ЗРОБИТИ НЕГАЙНО

Статут вимагає, щоб всі Відділи УНСоюзу відбули щороку, не пізніше кінця березня, річні загальні збори членів і на них вибрали новий уряд. Хоч вже минув березень, то це приблизно сто двадцять Відділів не відбули своїх зборів, або бодай не повідомили про це та кого обрано на відділові уряди, головну канцелярію УНСоюзу. Слід, щоб ці Відділи, які відбули збори, зараз прислали повідомлення про склад їх нових урядів, а ці, які збрів не відбули, якнайскоріше їх скликали й перевели вибори уряду.

З життя одного Відділу УНС

Товариство „Дністер", 430 відділ Українського Народного Союзу, відбуло свої річні Загальні Збори 18 лютого 1968. Вибрано нову управу в такому екладі: інж. В. Шиприкевич — голова, проф. М. Остапяк — заст. голови, інсп. О. Бакай — секретар та М. Тимків, скарбник відділу.

Крім того, на зборах широко передискутовано, з участю голови Окружної Ради УНС п. Степан Гавриша, справу приєднання нових членів, справу підшукання нового секретаря для відділу з уваги на те, що Осип Бакай, дотеперішній довголітній секретар, просить звілвнити його від того обов'язку, та інші болючі справи відділу. В кінці, на внесок уступаючого голови мгр Р. Дякова, збори ухвалили виплатити з каси відділу $100 на Фонд Катедри Українознавства, розуміючи вагу новопостаючої катедри української історії на Гарвардськім університеті для добра нашої справи в цій країні.

Подякувавши уступаючому голові Р. Дяковому та уступаючому скарбникові мгр. Р. Книшеві за дотеперішню працю та побажавши п. Дякову успіхів на новім місці прожитку, збори закрито.

В. Ш.

Петро Пуцило

БРАТСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ, ЇХ ІСТОРІЯ І МАЙБУТНІСТЬ

Що криється під назвою братської організації, якою є УНСоюз? Яка різниця між Союзом і Асекураційними компаніями? Що дає членство в Союзі членам Союзу? Яку майбутність мають Братські Організації, а тим і УНСоюз?

Такі й подібні питання стрічаємо не раз в розмовах з людьми, які належать до УНСоюзу — або не належать, але мають охоту вступити, лише задовго надумуються до цього кроку!

Щоб задовільно відповісти на подібні питання, треба знати історію Братських Організацій, Братського Конґресу, до якого належать 200 Братських Централь таких як УНСоюз, котрі мають вже 65,000 відділів, 16 більйонів долярів асекурацій і 4 більйони майна!

Розказати про те все забрало би багато часу. Від часу Каїна і Авеля, люди почали думати про „братерськість", про такий стан, в якому брати могли б жити у мирі, спокою і любові. Вже в древній Греції, відтак в Римі існували товариства, що дбали про похоронні видатки членів і про доми для вдіт та сиріт. Вони думали, як зменшити удари „смерти" на родину.

Нема доброї історії фратерналізму, знаємо лише зі записників, що ґільдії в Англії були першими початками цієї історії. Їх організували ремісничі організації, а тому, що вони не охоплювали більшого округа людей, в часі Реформації в Англії основано „Брітійське Товариство Стоваришення", яке треба вважати першим кроком до великого зросту Братських Орґанізацій. В Америці щойно в 1868 р. основано перший відділ залізничників. Асекураційні компанії були задорогі для робітників і ремісників, і тому вже в 1886 р. було в Америці 16 таких братських організацій, де вкладки були дешеві, і були однакові без огляду на вік. 12 з тих організацій заснували того самого року Національний Братський Конґрес, який існує до нині і до якого належить УНСоюз.

чЯка різниця між асекураційними компаніями і братськими організаціями? Різниця та, що в братських організаціях члени мають слово у відділах, округах і на конвенціях. Братські організації не є основані на уділах окремих людей, капіталістів. Члени є уділовцями і вони рядять-керують організацією через виборні органи. Вся нагромаджена резерва є до розпорядження членства, це їхні гроші.

Братські організації від заснування конґресу в 1886 р. перейшли кілька реформ, потрібних для зміцнення фінансової бази та пристосування до законних вимог різних стейтів. 1897 року Конґрес прийняв поправку до статуту і створив Резервовий Фонд, а в 1899 р. прийнято Табелю Смертности, яка на підставі статистики реґулювала вклади членів і розділювала їх на фонди для кращої резервової бази т. зв. леґальної резерви. 1900 р. Конґрес вирішив, що всі братські організації мають діяти в дусі Табелі Національного Братського Конґресу, а в 1916 р. прийняв т. зв. „Whole Family Protection Bill", значить база обезпечення поширилася і на дітей.

Які є роди Братських Організацій? Є їх чотири: 1) Ті, що належать до однієї національности — такі, як УНСоюз; 2) Ті що належать до робітничих груп; 3) Ті, що належать до тих самих релігійних груп - віровизнань; 4) Ті, що ніде не належать.

Найсильнішою є група перша, бо охоплює майже половину всіх організацій, найслабшою група друга. Братські організації прийняли демократичну форму уряду, їх майно належить для всіх членів, без огляду, коли вони вступили до організації, більше до нікого. Вони можуть купувати лише „бонди" і „морґеджі", апробовані Департаментами Асекурації Стейтів, де вони інкорпоровані. Вони не є для зисків кількох уділовців ,але є т. зв. нон - профіт — виключно для членів. Вони дають „грамоти" на т. зв. Відкритий Контракт, тому не можуть ніколи збанкрутувати, знаємо, що багато так зв. комерційних асекураційних компаній збанкрутували, бо мали замкнений контракт.

Братські оргаізації, а з ними і УНСоюз, який постав 1894 р., пережили кілька депресій, недуг, епідемій, великої смертности двох світових воєн, але їх сила не змаліла, а навпаки: за 20 літ подвоїлася, за кілька літ їх чисельність знову подвоїться! Історія і передбачення заповідають світле майбутнє Братським Організаціям.

Чи УНСоюз також подвоїться за кілька років? Чи бодай дійде до 100 тисяч за один рік, в час свого 75-ліття? Це буде залежати від Централі УНСоюзу, звідки мають виходити інспірація і вказівки, і від вас і нас на місцях, що маємо виконувати розпорядження Централі та маємо самі творити такий братський спокій, в якому було б мило працювати для здійсення наших союзових ідеалів!

Річні загальні збори Відділу 157-го УНСоюзу в Шикаґо, Ілл.

11-го лютого 1968, відбулись річні загальні збори Братства св. Арх. Михаїла, відділу 157 УНСоюзу, в домі СУМА ім. полк. І. Богуна в Шикаго — Середній Пів. день. Зборами керував голова М. Харів, секретарем був В. Матичак.

У звіті голови і окремих членів управи подано: відділ нараховує 92 членів, добре веде діяльність і діловодство та що головну увагу присвячує вихованню молоді і приєднуванню членів. У минулому році відділ виконав призначену квоту.

По уділенні абсолюторії вибрано нову Управу: голова М. Харів, заступник М. Кривачук, В. Матичак — фінансовий секретар, М. Яцишин — касир, Т. Чурма — організ. реф., П. Ткачук — реф. суспільної опіки, І. Хомик — господар; Контрольна Комісія: Г. Порохонько, Ф. Колодчин і В. Савка.

Запляновали влаштувати річні забаву 27 квітня і пікнік 7 липня.

Річні Загальні Збори, йдучи назустріч своїм членам, ухвалили, щоб на випадок смерти свого члена, котрий перебув у відділі понад 3 роки, відділ виплатив родині померлого одноразово із своєї каси $100 у формі допомоги на покриття коштів похорону, як також дати безплатно родині померлого члена, на кошт відділу, залю на поминки померлого члена. Крім того, Загальні Збори ухвалили безплатно залю на кошт відділу на заручини („шавер") для свого члена, який уряджував би такі заручини для своєї доньки. Загальні збори постановили докласти всіх старань, щоб у цьому році квота для приєднання нових членів була повністю виконана.

М. Харів

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

У теперішній трирічній організаційній кампанії Українського Народного Союзу з метою збільшити кількість його членства до 100,000 у 1969-му році, в якому припадає 75-ліття УНС, окрему увагу віддається організації молоді. Забезпечення молоді в УНСоюзі має вітальну вартість, як для самої молоді, так і для УНСоюзу та всієї нашої української громади на північно - американському континенті, для їх взаємного майбутнього. Для підкреслення цієї уваги і важливости, „Свобода" публікує в цій кампанії фотознімки новоприєднаних молодих членів УНСоюзу, якщо — очевидно — ці фотознімки нам надіслано.

Тамара Л. Гемсток
дочка Гельґи Гемсток
В. 54, у Валлінґфорд, Конн.

Юлія Федик
дочка Романа і Іванни Федик
В. 83 у Філядельфії

Андрій Данило Дребич
син Юрія і Христини Дребич
В. 371 в Скач Плейнс, Н.Дж.

Анна Марія Скалій
дочка Дмитра і Марії Скалій
В. 13 у Вотервліт, Н.Й.

Тимко Лужецький
син Василя і Дарії
В. 83 у Філядельфії

Надійка Коваль
дочка Константина й Анни
В. 83 у Філядельфії

Михайло Павелчак
син Миколи і Марії Павелчак
з Ню Йорку, В. 361

Загальні збори Т-ва „Дністер" 361-го Відділу УНС в Ню Йорку

3-го лютого 1968 р. відбулися загальні збори Т-ва „Дністер" 361-го Відділу УНСоюзу у власній домівці при 119 Евеню „А" в Ню Йорку. О год. 8-ій вечора предсідник В. Вишиваний відкрив 41 Загальні Збори товариства, устійнюючи правильність їх скликання та правильність їхніх дій та постанов. Він ствердив, що в залі присутніх було 52 члени. Вітаючи присутніх, рівнож привітав головного секретаря УНСоюзу д-ра Ярослава Падоха. По прийнятті порядку нарад і відданні останньої пошани померлим однохвилинною мовчанкою і вставанням з місць, попросив до слова д-ра Ярослава Падоха, який подякував за привітання і сказав, що він думав, що „Дністер"— молодий відділ, тому що недавно святкував 40-ліття свого існування, але в міжчасі довідався що так як на Україні до Дністра — ріки вливається багато рік так і Т-во „Дністер" створився з багатьох найстарших союзових відділів, і тепер йому ясно, чому так багато Дністрових членів щороку відходять у вічність, мимо того, що 361-ший Відділ рік-річно організує коло 50 нових членів. Д-р Падох торкнувся справи святкування 75-ліття щоденника „Свобода", що був товчком і предтечою до народження Українського Народного Союзу, того щоденника, що вже 75 літ говорить правду про Україну. Доповідач поінформував присутніх, що з цієї нагоди Головний Уряд УНСоюзу поставив собі за ціль підвищити число членів УНСоюзу до 100.000, і тому він звернувся у цій справі до всіх Союзових Відділів, а зараз звертається до членів 361-шого відділу з проханням допомогти у цій високій цілі і таким способом виявити свою вдячність „Свободі" за її 75-літню працю для українського народу. Д-р Я. Падох сказав, що дуже радо побував би на зборах Т-ва „Дністер", але обов'язки не дозволяють, бо мусить відвідати інші річні збори у Бруклині.

По прочитанні протоколу та його прийнятті, предсідник Т-ва В. Вишиваний попросив до слова Контрольну Комісію. Протокол з провірки діловодства Т-ва та 361-шого відділу УНСоюзу відчитав секретар Контрольної Комісії п. Роман Крупка. По ньому забрав слово голова Контрольної Комісії проф. М. Лисогір. Він у звіті ствердив, що Контрольна Комісія по детальній провірці фінансових книг знайшла їх у найкращому порядку. Рівнож прийнято внесок п. В. Хоміцького, попертий п. Степаном Чумою, щоби збільшити місячну вкладку з 10 до 15 центів. Збори цей внесок прийняли, щоб покрити кошти удержання домівки. Предсідник Т-ва „Дністер" В. Вишиваний попросив збори вибрати президію для дальшого провадження зборів. Одноголосно вибрано головою зборів адвоката п. Михайла Пізнака, його заступника п. Мартина Малетича, секретарем п. Степана Чуму. М. Пізнак подякував за вибір та пригадав присутнім, яку велитезну ролю відігравав колись „Дністер" на терені Ню Йорку: він був сьогоднішнім Об'єднаним Комітетом та грав важливу ролю у краєвому маштабі для українців Америки. Відтак попросив до звіту голову В. Вишиваного. Провідник Т-ва „Дністер" 361-шого відділу сказав таке: Рік 1967 пройшов досить спокійно. Протягом минулого року ми відбули 7 засідань уряду та чотири збори і два засідання статутової комісії. На цих засіданнях ми старалися поладнати всі справи з бенефітовою касою Т-ва „Дністер" та 361-шим відділом УНСоюзу, а це виплати бенефітів та посмертного. Протягом минулого року ми виплатили бенефітів 801.00 дол. а посмертного 1,800.00 дол., разом 2,601.00 долярів. Що торкається 361-го відділу — це головно організування членів та грошеві місячні вплати за них до головної канцелярії УНСоюзу. Протягом ділового року 1967 — ми вплатили до каси УНСоюзу суму в 46,801.72 дол., іноді деякі наші члени не вплачували до нашої каси вкладок на час, і тому ми довгували Союзові. Щодо організації членів до УНС, то справа представляється так: наш контингент організувати членів був 80, а ми зорганізували 34. Отже, завдання не виконали, бо не мали досить людей до праці. Членів організували такі пані й панове: Петро Кучма 17, Іван Пригода 11, Іван Галичин 3, Ст. Чума 1, С. Літепко 1, та Марія Сосницька 1. Всі вищеподані члени вплатили свої вкладки та стали дійсними членами Т-ва „Дністер" 361-го Відділу УНСоюзу. Члени Т-ва „Дністер" 361-го відділу УНСоюзу брали активну участь у громадському житті Ню Йорку. Ними були: делегати до Об'єднаного Комітету: Іван Пригода, Ст. Чума та Василь Яськів. Вони допомагали Об'єднаному Комітетові в його праці — головно під час СКВУ. Репрезентували „Дністер" назовні: В. Вишиваний на 25-річчі Української Повстанської Армії в „Комодор Готелі". На ювілеї 50-річчя УНР „Дністер" заступав проф. Михайло Лисогір, на СКВУ репрезентували В. Вишиваний та П. Кучма, на бенкеті Української Православної Церкви Всіх Святих були присутні: Петро Кучма з дружиною, Іван Галичин з дружиною, Володимир Хоміцький, Є. Білецький, Іван Пригода та В. Вишиваний. Протягом минулого року було багато хворих членів, їх відвідували опікунка хворих п. Марія Сосницька, касир Іван Пригода та фінансовий секретар Петро Кучма. Померлим членам ми віддавали останню прислугу — були на панахидах, а часами їздили на цвинтар. Біля кожного були прапори та вінець, що його уфундував „Дністер". Треба згадати, що господар домівки, Євген Білецький, старався держати домівку в приличному стані та вигляді, винаймав її і тим придбав фонди для нашої організації. Кінчаючи свій звіт, предсідник Т-ва 361-го Відділу УНСоюзу подякував членам управи за співпрацю та їхню відданість для Т-ва „Дністер" 361-го Відділу УНСоюзу.

Дальше звітував рекордовий секретар Василь Яськів. Він сказав, що писав протоколи, працював в ООЧСУ та СУМ-і і виконував усе, що до нього належало. Петро Кучма — фінансовий секретар — сказав, що він головно займався збиранням членських вкладок та провадженням фінансових книг, як рівнож організуванням членів. Зорганізував їх 17. У перших місцях приходиться легше збирати вкладки — а дальше члени задовжились, і це спричиняє конфлікт між 361-шим і головною канцелярією УНСоюзу. Іван Пригода, касир, сказав, що він допомагав фінансовому секретареві, головну увагу звертав на організування членів. Зорганізував їх 11. Помагав Марії Сосницькій у відвідуванні хворих членів. Пані Марія Сосницька — опікунка хворих, співпрацювала з урядом „Дністра", головно з фінансовим секретарем Петром Кучмою, відвідувала хворих і несла їм розраду в їхньому горі. Євген Білецький — господар домівки: робив, що міг, щоб удержати домівку чистою та привітною, придбав для домівки біля 1,000.00 дол. Тростисти Корнель Пелешок та Юрій Любович великої праці не мали, хіба що підписали чек на 1,500.00 дол. для посмертного фонду.

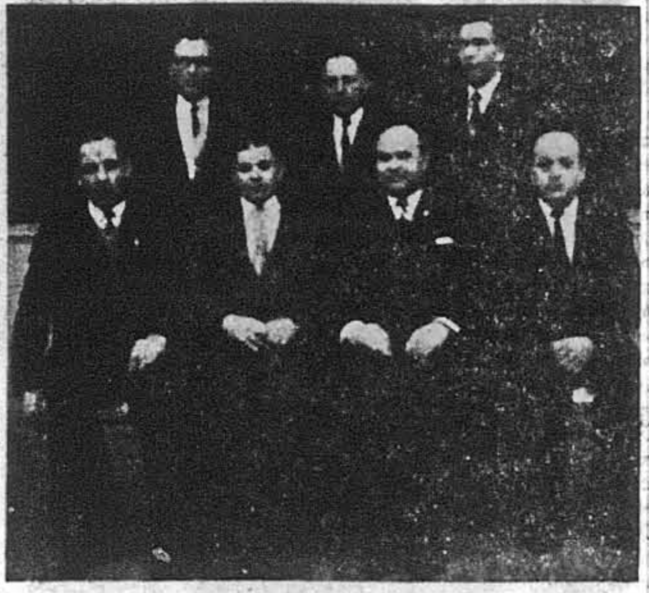
На внесок голови Контрольної Комісії проф. Михайла Лисогора збори ухвалили вотум довір'я Уступаючій Управі.

Загальні Збори одноголосно вибрали нову управу на 1968 р. у такому складі: Василь Вишиваний — предсідник, Володимир Хоміцький — заст. предсідника, Василь Яськів — рекордовий секретар, Петро Кучма — фінансовий секретар, Іван Пригода — касир, Семен Літепко — заст. фінанс. урядникіа, Марія Сосницька — опікунка хворих, Євген Білецький — господар, Михайло Лисогір — бібліотекар. Контрольна Комісія: Роман Крупка, Степан Чума. Тростисти: Корнелій Пелешок, Юрій Любович, Максим Паньків.

Після вибору управи голова зборів п. Михайло Пізнак заприсягнув новообрану Управу, а новообраний предсідник В. Вишиваний попросив присутніх на перекуску.

Петро Кучма

Відділ УНС ч. 464 ім. Л. Українки в Ошаві, Антаріо, відбув загальні збори

На знимці сидять з ліва: М. Максимишин — касир, Д. Недошитко — голова, В. Дідюк — гол. радний, М. Хомин — фін. секретар; стоять: Почапський, Перун, Олексієвич — члени управи.

У моїй організаційній праці багато разів приходилось відвідувати нашу сусідню з Торонтом Ошаву. Їдучи туди, я завжди їхав як до другого свого дому. Все там знаходив повне зрозуміння, допомогу і готовість до праці. Довголітній працівник УНС — колись секретар, а тепер голова відділу, о. Д. Недошитко, все зробив би, щоб таки придбати нових членів. Не залишається позаду і його наступник, молодий, енергійний секретар п. М. Хомин, якому готові допомогти: п. М. Максимишин, Сосна, Стороженко, Олексієвич, Галюк, Почапський, Перун і б. інш. Хоч відділ належить до одного із старших та більших, все ж таки, коли врахувати, що Ошава нараховує біля 10 тисяч українців, зорганізованих у церковних: католицьких, православних і євангелицьких громадах, у різних товариствах і установах, завершених КУК-ом, національно свідомих і здисциплінованих, — то теперішня кількість членів УНС абсолютно замала! Чому — тяжко сказати! Здається мені, що тільки недостатнє поінформування про УНС може бути причиною. І власне тут велике поле до попису. В Ошаві живе відносно велике число наших інтелектуалістів, визначних громадських та церковних діячів, на чолі з нашим великим земляком, кол. міністром, послом Михайлом Стар - Старчевським.

У минулому році відділ виконав прийняте на себе організаційне завдання, але у найближчих двох ювілейних роках „Свободи" і УНС — мусить значно піти вперед. Маючи окремий сантимент до Ошави, я з великою приємністю прийняв запрошення, щоб 25 лютого ц.р. взяти участь у загальних зборах відділу, які відбулися о год. 7-мій веч. в домі УНО. Був гарний недільний день. Сонечко вперше своїм благодійним промінням освітило замерзлу ще землицю і додало охоти багатьом сісти в „кару" та погуляти просторами! Не було надії на велику участь. Вже зажурилися були і голова і секретар: буде мало людей! Однак всі ті, яким лежить добро громадських справ на серці, а між тим і УНС, зібралися у поважному числі на збори. З веселішою усмішкою збори відкрив голова відділу п. Д. Недошитко, вітаючи присутніх та представника УНСоюзу в моїй особі, запрошуючи мене до президії. Зборами проводила президія в складі: М. Стороженко — голова, П. Олексієвич — секретар. По ділових звітах управи, запитах та дискусії, уділено абсолюторію уступаючій управі і вибрано нову в такому складі: Д. Недошитко — голова, М. Хомин — фін. секретар, М. Максимишин — касир. Контрольна Комісія: О. Сосна, В. Галюк П. Олексієвич. Делегатом до КУК став п. Д. Недошитко. У своєму слові мені, як гол. радному УНС і голові Торонтонської Округи, було приємно відмітити всі позитиви і негативи праці відділу та вказати на найближчі завдання у зв'язку з ювілейними роками, а саме, здобуття 100 тисяч членів, поширення Високошкільної Фундації і ін., пропонуючи в усьому свою допомогу. Схвалено зорганізувати ширші сходини, щоб роз'яснити справи мною порушені. Багато людей з різних причин про ці справи досі знають або дуже мало, або нічого. Організаційна кампанія, союзові святкування і популяризація УНС — це найближчі завдання новообраної управи. Вірю, що наші рішення знайдуть повне приміщення, і відділ у короткому часі збільшить свої ряди. Було миле по закінченні зборів обмінятися думками на різні теми з присутніми та вияснити ряд справ, як союзових, так і загальногромадських. Прощаючись, я від'їжджав до Торонта з переконанням, що в скорому часі спільно приступимо до конкретної організаційної праці.

В. Дідюк

Загальні збори Відділу УНС ч. 453 ім. президента А. Волошина, Торонто, Онт.

В суботу 24 лютого ц. р. у гостинній хаті довголітнього секретаря від. п. Я. Ковальчука відбулися річні загальні збори відділу ч. 453 ім. Президента А. Волошина, що побіч ділових справ мали ще окремий врочистий характер.

Відкриваючи збори, господар дому — секретар відділу п. Я. Ковальчук, привітав присутніх та подав порядок нарад. Головою зборів обрано д-ра С. Росоху який, перебираючи керму зборів, привітав та попросив до президії представника УНС, головного радного і голову округи п. В. Дідюка, як також „зрадив таємницю", що збори відбуваються у навечерія роковин народження секретаря Відділу.

За 65 років свого життя п. Я. Ковальчук віддав багато праці для УНС, організуючи колись один з найбільших відділів ч. 432, та понад 25-ть років, як секретар відділу 453.

По відчитанні протоколу з попередніх зборів, звітах членів управи та уділенню абсолюторії, до нової управи були обрані: пані Я. Тейльор — голова, Я. Ковальчук — фін. секретар, М. Лехта — помічник секретаря, В. Федець — касир. Контроль Комісію очолив інж. В. Росоха.

Головний радний п. В. Дідюк заторкнув ряд справ, щодо діяльности відділу і загальної праці УНС та подав зауваги, як треба поступати, щоб розбудувати відділ. Ділова виміна думок закінчилася твердою постановою, що в цьому році відділ мусить організаційно збільшити свої ряди! Разом з обласним організатором, секретар відділу п. Ковальчук підготовив вже дві нові аплікації та заплянував організаційну кампанію в найближчому часі. За кожний свій рік життя (65) секретар бажає цього року дати одного члена, але „ґарантує" 25, отже по членові за кожний рік свого секретарства у відділі. Заява секретаря викликала велике вдоволення присутніх, які постановили належно відзначити його працю. В дискусії порушено ще цілий ряд справ, як: Високошкільну фундацію, 75-річчя „Свободи" і УНС, пропаґандивні заходи і т. п. Подякою за ділову участь у зборах та побажанням довгого життя і кріпкого здоров'я для п. Ковальчука предсідник закрив збори, а гостинні господарі запросили присутніх на гостину. При уродиновім торті, освіченім рядом свічечок, у милій атмосфері, присутні заспівали п. Я. Ковальчукові Многая літа! Сподіваємося, що по гарних зборах прийде також і гарна праця!

Присутній

Річні збори 204-го Відділу УНСоюзу ім. о. Агапія Гончаренка в Ню Йорку

В приміщенню ОУА „Самопоміч" в Ню Йорку 17-го лютого 1968 р. відбулися чергові звичайні річні збори 204-го Відділу УНС ім. о. А. Гончаренка, на які завітав від головного уряду УНС віце-президент УНС-у Володимир Сохан. Збори відкрив голова відділу Павло Марко привітавши присутніх, зокрема представника централі УНС Вол. Сохана, члена-основника відділу — Дусаненка. Вшанували вставанням з місць померших членів відділу в минулій каденції, яких було одинадцять. Після зачитання порядку нарад обрано президію зборів в особах Вол. Сохана — віце-президента УНСоюзу на предсідника, та суддю Вол. Марка — на писаря. Після зачитання д-ром Вас. Палідвором протоколу з минулого року, який прийнято, приступлено до звітування голови за цілу управу та окремих її членів. Голова вказав на поточну працю у відділі як висилка на час розметів до Головного Уряду, підписання чеків, репрезентація відділу на СКВУ в Ню Йорку, з секретарем радн. Вас. Палідвором, на ювілеї укр. православної церкви Всіх Святих в Ню Йорку, з писарем, анг. мови пані Софією Карп та участь в інших громадських справах нашої метрополії. Він подякував управі та Контрольній Комісії за гармонійну співпрацю. Касир Мих. Євуш звітував про стан фінансів відділу, який в минулій каденції по стороні приходів мав 614.20 дол. з вкладок по 10 центів від члена, а по стороні розходів 823.39 дол. і тому мусів взяти гроші на покриття витрат, зв'язаних із СКВУ й іншими громадськими справами.

Секретар радник д-р Василь Палідвор дав докладний звіт з діяльности відділу, вказуючи, що до Головної Канцелярії УНСоюзу відділ вплатив 30,156.82 долярів. Всіх членів у відділі за 1967 р. було 786, на 12 більше, як у 1966 р. За минулий рік відділ зазнав втрати в членах, але може похвалитися придбанням нових 54-ох членів, яких зорганізували д-р Вас. Палідвор 51 та Павло Марко 3. Секретар вислав 1846 листів до членів в різних справах, звязаних з УНСоюзом. У відділі минулого року дістало 17 членів допомогу на суму 545 дол., а всім членам роздано дивіденди. Він заступав відділ на нарадах філії УККА в Ню Йорку, де входить навіть до управи, виконуючи функцію імпрезового референта. Брав участь в нарадах Комітету Окружного Відділу УНС метрополії Ню Йорку та інших зборах. Він був душею відділу і тому відділ почав знову рости. За Контрольну Комісію звітував її голова д-р Ол. Соколишин та її секретар д-р Ів. Козак, які вказали на дбайливу господарку відділу та зразкове книговодство секретаря д-ра Василя Палідвора. З протоколу контрольної комісії виходить, що стан майна відділу на 31. XII. 1967 р. був такий: Сальдо з попереднього року виносило суму 4,519.10 дол. Прибутків за 1967 р. було 720.30 дол Разом 5,239.30 долярів. Коли від тої суми відтягнемо минулорічні витрати 823.37, то в касі на 31-го грудня 1967 р. було 4,416.01 дол. Ця сума вкладена як слідує: на банковій книжці відділ має суму 2,777.00 дол. в шерах Укр. Нар. Дому в Ню Йорку суму 250.00 дол., на довжниках відділ має суму 1,090.70 дол., в розпорядимості секретаря д-ра Вас. Палідвора є сума 298.31 дол., разом 4,416.01 дол., що становить на початок 1968 р. майно відділу.

Після короткої дискусії, на внесок контрольної комісії уділено абсолюторію уступаючій управі, з окремим признанням для її секретаря д-ра Василя Палідвора, що принято одноголосно оплесками. До слова з внеском переобрати управу в старому складі зголосився проф. Ст. Салик, мотивуючи внесок успіхами в праці відділу. Внесок піддержав п. Дусаненко й інші, а присутні через оплески і голосування переобрали управу в такому складі: на предсідника — Павла Марка, на заступників: суддю Вол. Марка та сотн. Осипа Стеткевича, на секретаря д-ра Вас. Палідвора, на англомовного писаря Софію Карп, на касира Михайла Євуша, на прапорщика Мих. Федорова. До Контрольної Комісії переобрано головою д-ра Ол. Соколишина, писарем д-ра Ів. Козака та членом Мих. Шпонтака. Після вибору промовляв представник Гол. Уряду УНС віце-президент Вол. Сохан, який подякував відділові за так корисну працю та вказав на великі можливості для членства і цілої Американської України, коли УНС добється 100.000 членства. Заохочував він усіх допомагати секретареві у присднуванні членів. Запорукою росту УНСоюзу, який в усіх ділянках нашої громади відіграє важливу ролю, є число 88.261 членів та 115 мільйонів їхнього забезпечення в УНСоюзі. В дискусії виринули голоси підвищити членський внесок до Відділу з 10 на 15 центів, що не дуже охоче президія прийняла. Порушено справу перенесення осідку головного Уряду УНС до Ню Йорку, як це домагались від Головного Уряду зробити ряд останніх конвенцій. В тім дусі винесено зборами теж окрему рекомендацію та резолюцію піддержки Катедри Українознавства на Гарвардському університеті. Внесок голови контрольної комісії приділити на ту ціль суму 100 дол. з каси відділу та закликати решту відділів до наслідування, прийнято одноголосно. Всі внески Катедру Українознавства звільнені від оподаткування і то може бути заохотою для всіх жертводавців, щоб у скорім часі завершити те велике діло započатковане на Конгресі СУСТА в Клівленді 1957 р. На внесок д-ра Василя Палідвора уділено 50 дол. на УККА, 15 дол. на вкладку до Відділу УККА в Ню Йорку та прийнято рішення рекомендувати перенесення централі УНС до Ню Йорку і збудування репрезентаційного українського Союзового дому централі в Ню Йорку, метрополії всього вільного світу. На заклик д-ра Івана Козака присутні склали 31 дол. на українських інвалідів. Після вичерпання порядку нарад, голова подякував присутнім за участь і запросив на приготоване погощення.

Д-р Ол. Соколишин

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСоюзу В ПЕРШОМУ КВАРТАЛІ 1968 РОКУ

П. Ч.	Округа (осідок)	Кількість Відділів	Придбано членів у березні	Разом у 1968 р.
1.	Філядельфія, Па.	39	59	123
2.	Торонто, Онт.	24	38	104
3.	Ню Йорк, Н.Й.	38	36	74
4.	Шикаго, Ілл.	34	17	68
5.	Нюарк, Н.Дж.	23	25	64
6.	Дітройт, Миш.	18	10	57
7.	Клівленд, Огайо	18	22	46
8.	Шамокин, Па.	21	16	40
9.	Перт Амбой, Н.Дж.	12	14	36
10.	Ніагарська	9	18	35
11.	Пітсбурґ, Па.	21	15	33
12.	Джерзі Сіті, Н.Дж.	11	15	31
13.	Алентавн, Па.	11	3	28
14.	Ню Гейвен, Конн.	14	8	24
15.	Монтреаль, Квіб.	10	6	21
16.	Вінніпеґ, Ман.	13	13	17
17.	Рочестер, Н.Й.	8	7	11
17.	Янґставн, Огайо	10	5	11
19.	Боффало, Н.Й.	11	6	9
19.	Пасейк, Н.Дж.	6	2	9
19.	Сиракюз-Ютика, Н.Й.	14	5	9
19.	Трой, Н.Й.	8	7	9
19.	Вунсакт, Р.Й.	7	9	9
24.	Балтімор, Мд.	8	5	7
25.	Вілкс Берри, Па.	9	1	5
26.	Бостон, Масс.	5	3	3
26.	Скрентон, Па.	12	—	3
	Необ'єднані Відділи	47	6	37

НАЙКРАЩІ ВІДДІЛИ УНСоюзу, ЯКІ ПРИЄДНАЛИ В ПЕРШОМУ КВАРТАЛІ 1968 р. 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П. Ч.	Число Відділу	Місцевість	Приєднано членів
1.	480	Сарнія, Онт.	23
2.	17	Шикаго, Ілл.	19
3.	174	Дітройт, Миш.	17
3.	418	Торонто, Онт.	17
5.	147	Алентавн, Па.	15
5.	340	Нюарк, Н.Дж.	15
5.	371	Нюарк, Н.Дж.	15
8.	32	Філядельфія, Па.	14
9.	83	Філядельфія, Па	13
9.	445	Вінніпеґ, Ман.	13
10.	14	Нюарк, Н.Дж.	12
10.	242	Фреквілл, Па.	12
10.	471	Монтреал, Квіб.	12
13.	353	Ню Бронсвик, Н.Дж	11
13.	422	Філядельфія, Па.	11
13.	440	Торонто, Онт.	11
16.	63	Форд Ситі, Па.	10
16.	194	Ню Йорк, Н.Й.	10
16.	235	Россфорд, Миш.	10
16.	239	Філядельфія, Па.	10
16.	257	Лос Анджелес, Каліф.	10
16.(21)	397	Філядельфія, Па.	10

ЧЕМПІОНИ ЧЛЕНСЬКОЇ КАМПАНІЇ

П. Ч.	Ім'я і прізвище	Число членів	Сума забезпечення
	Січень 1968 р.		
1.	В. Дідюк	15	$59,500 7 АДД
2.	П. Сильчак (257)	10	$ 8,500
	Лютий 1968 р.		
1.	В. Дідюк	24	$38.000 3 АДД,
2.	І. Одежинський	15	$19,000
3.	П. Дяків	11	$16,500
4.	І. Онищенко (17)	10	$10,000
5.	М. Нич (397)	10	$11,500
	Березень 1968 р.		
1.	І. Одежинський	16	$30,000
2.	І. Геврик (445)	12	$57,000 4 АДД, 1Т-10
3.	С. Гавриш	11	$39,000 7 АДД
4.	В. Дідюк	10	$29,000 3 АДД

ЧИ ВИ ВЖЕ ВИПОВНИЛИ ЗАПИТНИК ЩОДО БРАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТИ

Минулого місяця головна канцелярія УНСоюзу вислала всім Відділам запитник, яку братську діяльність вели Відділи в минулому році та які видатки мали у зв'язку з нею. В листі, з яким були вислані запитники, пояснено, що ці інформації є потрібні не тільки УНСоюзові, але також Крайовому Братському Конґресові для того, щоб боротися за полегші від уряду для братських організацій. Ці полегші спираються на тому, що наші братські установи не працюють для зиску, але для добра громади й що вкладають багато праці та грошей на взаємну допомогу, що треба доказати. Відділи, які ще не виповнили цих запитників і їх не звернули головній канцелярії, повинні це якнайскоріше зробити, бо час наглить.

ПЕРШІ ЧЛЕНИ КЛЮБУ ЗАСЛУЖЕНИХ СОЮЗОВЦІВ В 1968 РОЦІ

		Членів
1.	В. Дідюк	49
2.	І. Одежинський	30
3.	С. Гавриш	29

ПЕРШІ БУДІВНИЧІ УНСоюзу В 1968 РОЦІ

1.	І. Онищенко (17)	19
2.	А. Слюсарчук (174)	17
3.	П. Дяків (427)	16
4.	І. Зазворський (147)	15
5.	Ю. Баранюк (371)	15
6.	Софія Оріховська (340)	14
7.	І. Геврик (445)	13
8.	М. Отрок (14)	12
9.	С. Мазур (242)	12
10.	В. Оріховський (353)	11
11.	М. Турко (63)	10
12.	П Сильчак (257)	10
13.	М. Нич (397)	10
14.	Софія Куца (440)	10

БУДІВНИЧІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ В 1967 РОЦІ

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ, ЯКІ ПРИДБАЛИ ПО 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

440. В. Дідюк 235; 153. І. Одежинський — 187; 83. С. Гавриш 168; 440. Софія Куда 101; 407. В. Шаран 86; 445. І. Геврик 68; 240. А. Стецяк 56; 204. В. Палідвор 53

427. П. Дяків 53; 379. М. Семків 52; 432. Б. Зорич 51; 114. М. Ткачук 45; 451. Є. Омельченко — 42; 147. І. Заворський — 41; 340. Софія Оріхівська — 41; 63. М. Турко 39

[illegible] Васкілішин — 39; 316. В. Гавриляк 38; 292. П. Федик 37; 397. М. Нич 36; 411. В. Давидюк 36; 221. Т. Шпікула 35; 42. П. Головачук 34; 155. М. Федишишин — 33

341. В. Гірняк 32; 373. Й. Ярема 32; 170. Д. Дидик 30; 277. Е. Гомотюк 30; 402. Анна Бурій 30; 432. В. Пінковський — 30; 346. Р. Чучкевич 29; 5. М. Хоманчук 28

78. І. Петрунцьо — 27; 422. Т. Тещук 26; 25. Квітка Стецюк — 25; 39. І. Пиндус 25; 174. А. Слюсарчук — 25; 305. М. Гентош 25; 484. В. Запарнюк 25; 402. Я. Бурій 25

120. В. Рефт 23; 183. В. Дідик 23; 183. Д. Кошельовський — 23; 53. К. Сачко 22; 206. Л. Гардінк 22; 349. М. Захарко 21; 489. М. Шпитко 21; 59. М. Галькевич 20

245. М. Мартиненко — 20; 344. Т. Бутрій 20; 171. Стелла Расн 18; 327. А. Копистянський — 18; 320. І. Малько 17; 13. П. Шевчук 16; 22. Гелена Олек 16; 235. М. Бобер 16

272. І. Чопко 16; 37. Анна Гнатюк 15; 127. І. Буда 15; 161. А. Джула 15; 191. Р. Колодій 15; 259. Юлія Гуглик 15; 353. В. Оріхівський — 15; 361. П. Кучма 15

362. Ф. Петрик 15; 383. О. Хома 15; 434. Д. Попадинець — 15; 422. Б. Грицишин — 15; 88. Е. Квас 14; 123. І. Голик 13; 8. В. Мандзій 12; 220. І. Мелнишин — 12

Загальні збори Братства о. Миколая, Відділ 239 УНС в Брукліні (Савт)

Збори відбулись у суботу, 20 січня 1968, в церковній залі, 258 19-та вулиця. Загальні Збори, як у нас звичайно водиться, розпочались молитвою, після чого голова І. Ткачук привітав присутніх короткою промовою, а відтак вибрано президію, до якої війшли: Д. Ласевич як голова, а Марія Ткачук як секретарка. По вислуханні звітів урядників і контролі, відбулась дуже цікава дискусія над звітами, в якій порушено багато справ не лиш відділових, але також справ, які відносяться до УНСоюзу взагалі, а на організаційній ділянці зокрема. Відділ в останнім році придбав 25 нових членів, але в організаційній праці взяли участь заледви 3 члени: п-ні М. Душник, І. Ткачук і М. Демидчук. Під теперішній час наш відділ начисляє 318 членів з дітьми включно. Відділ від самих початків існування УККА є його членом, а довгі роки був не лиш членом ЗУАДК, але його члени були активні в переселенчій акції в роках з 1948 до 1952 року. На СКВУ відділ жертвував $25, багато членів брали участь в самому з'їзді, як також у маніфестації. Молодь відділу виступала в Медісон Сквер Ґардені в молодечих організаціях.

В дискусіях брали слово п-ні А. Кудлак, І. Хома, К. Ґалик, А. Данильчук, п-ні М. Душник, М. Демидчук та ін. По уділенні довір'я, вибрано новий уряд, до якого війшли ті самі урядники, а це: Іван Ткачук — голова, Іван Хома містоголова, Андрій Данильчук касир, Марія Демидчук секр. Контрольна Комісія: Марія Душник, Петро Когулька, Микола Крук. Тростисти: Іван Ткачук, А. Данильчук.

Потім обговорювали плян праці на рік 1968, були внески і запити. Збори обговорили і вирішили влаштувати імпрезу Андріївські Вечерниці, з яких дохід мав би бути призначений на будову нашої церкви, яку наша парохія під проводом монс. Климентія Прийми започаткувала. Пані М. Душник зреферувала поїздку на Союзівку, яку заплановано в червні, під проводом жінок, головних радних УНСоюзу. В програму мають війти багато несподіванок, а день буде проголошений в свій час.

Тому, що, УНСоюз стоїть на порозі святкування 75-ліття свого існування, вирішено, щоб більше членів брали участь в організаційній праці. Не забуваймо, що УНС — це наша заморська твердиня, як це казав наш визначний журналіст і письменник пок. О. Грицай. На тім закінчено урядову частину зборів.

Після зборів відбулось скромне прийняття, яке відділ влаштував для п-ні Марії Демидчук, з нагоди 25 ліття її секретарської праці в відділі 293. Наша секретарка з цієї нагоди одержала золотий нашийник, як скромну нагороду за її витривалу працю на тому пості. Присутні ділились спогадами про свої початки як в нашій громаді, так і в відділі 293. Побажаннями всіх присутніх успішної праці на многі роки закінчено ту приємну імпрезу.

Марія Ткачук

ВІДДІЛ 293. Сидять зліва до права: третя з ряду, Марія Демидчук — секр., Іван Ткачук — голова, Марія Душник — гол. контролі, Андрій Данильчук — касир.

З річних загальних зборів 461-го Відділу УНС у Веланді Онтаріо

Звичайні Загальні Збори 461-го Відділу УНСоюзу відбулися 18 лютого 1968 р., в залі новозбудованого дому, на будову котрого УНСоюз дав позику й тим допоміг завершити бажання великої української громади Веланду й околиць.

Збори відкрив голова Від. М. Грох, котрий прочитав програму зборів та попросив всеч. о. М. Блаженка, голову ніяґарської Округи УНС, на предсідника зборів, а П. Дякова, секретаря Окружного Комітету УНС і організатора, на секретаря. Всеч. о. Блаженко, провівши молитву, заявив, що згідно із статутом УНС та програмою, буде проводити загальні збори Відділу. Відтак був прочитаний протокол з попередніх Річних Зборів, який прочитав рекордовий секретар Відділу п. Бриль. Присутні члени вислухавши, приняли його без змін. Дальше голова відділу М. Грох, здаючи свій звіт, розповів присутнім про працю, заявляючи, що відділ втратив багато членів й цього року новий заряд повинен надробити втрачене. Звіту заступника голови не було, не був присутнім. З черги до звіту був покликаний фінансовий секретар п. М. Шпурко. Він прочитав членам звіт про всі приходи й розходи відділу за минулий рік та про членські вкладки, висилані до Гол. Канц. УНС. Після дискусії над звітами членів Управи п. Василик в імені Контрольної Комісії ствердив, що всі книги Відділу знаходяться в найкращому порядку. Він вніс вотум довір'я уступаючій Управі. Присутні члени потвердили його внесок.

Перед вибором нової Управи забрав слово голова Окр. Комітету УНСоюзу о. М. Блаженко, звертаючи головну увагу на важливість збільшення членства для відділу та співпрацю відділу з Округою. Обширно про життєве забезпечення українців в Канаді, порівнюючи його із забезпеченням, яке мають канадійці й американці, говорив п. П. Дяків, секретар Округи, нав'язуючи до історії Союзу в Канаді, пояснив також про ціль і завдання Високошкільної Фундації, як доповнення до життєвого забезпечення українських дітей. В цій справі вив'язалася цікава дискусія, в котрій майже всі присутні брали участь. Внаслідок доповіді й дискусій зголосився один чоловік, котрий не тільки обезпечив дитину в УНСоюзі, але й вписав її до Фундації. Після дискусії над доповідями приступлено до вибору нового Заряду на 1968 рік. На внесок п. М. Королянка, скріпленого панію Василик, всі члени погодилися на той Заряд, який був в 1967 році. На тім Збори закінчено. На зборах було членів 21, а гостей 4.

П. Дяків,
Секретар зборів

ВАСИЛЬ СИЛЬЧАК

„Василь Сильчак — мистець „брилянтових укр. писанок", рідний брат довголітнього секретаря УНСоюзу Петра Сильчака. Його писанки можете побачити без світла в кімнаті, так світять вони своїми брилянтами-імітацією. Родина Василя з семи осіб, і всі є членами УНС. Люди говорять: „Коли ж Петро і Василь прийдуть на збори відділу із своїми дітьми, внуками, то ніхто їх не переголосує — Петро буде вічним секретарем". А ще інші: „Коли б не Петро, то хто знає, чи наш Відділ так гарно б ріс"... Та цього року маємо ще більше такого „страху": родина Рудників з 6-ти осіб, Людкевичів — осіб, то це як одна родина три особи є членами, а всі 9 (свати), так „цупко" тримаються! На річні збори 257 від. УНС 17 березня ц. р. всі явилися, і мало не переголосували Сильчаків, бо не всі Сильчаки прийшли на збори, тільки дев'ятеро... Отже, ми, всі інші члени, на тих зборах ані не думали пхатися в якісь кандидати на уряд — одноголосно підняли руки за тим самим урядом, що був минулого року. Подумали: „Дай, Боже, їм ще більше дітей, внуків, зятів на честь і славу нашого Відділу!" Бож мали ми ще й такий „страх": вічно непосидющий, виховник Пласту Євген Людкевич скоро піде на пенсію, і коли він кинеться із своєю донечкою Мартусею поміж своїх пластунів за членством для нашого відділу, то приведе нам таку армію їх, що нам, неробам, ані не снилося про щось таке.

Василь Сильчак

З нагоди Христового Воскресення бажаю багато щастя, здоров'я панствам Сильчакам, Людкевичам, Рудникам, всім нашим членам, а зокрема ще більшого успіху містоголові відділу п. Остапові Гацові в його подивугідній праці, в призбиранні пожертв на Катедру Українознавства, а його милій дружині мої співчуття за всі громадські турботи разом з ним. Усім жертводавцям Катедри — честь і слава, не тільки в нашій громаді, але в цілій Америці!

Хайже буде — вічна слава Тобі!

Микола Новак,
член Контр. Комісії 257
Відділу УНСоюзу

Як два секретарі змагалися поміж собою на добро УНСоюзу

В жовтні минулого року в Бервику відбулися окружні організаційні Збори Округи Відділів твердого вугілля, з осідком в історичнім місті, де постав УНСоюз, — у Шамокині. На них голова Округи Михайло Гентош закликав приявних делеґатів Відділів, зокрема секретарів, щоб вони більше часу присвятили здобуванню нових членів, бо часу до кінця року небагато, а кожний відділ зобов'язаний не тільки покрити свої втрати, але й збільшитися. Тоді він викликав „на двобій" довголітнього, найкращого організатора членів в Окрузі, секретаря 78-го Відділу УНСоюзу в Майнерсвил, Па. Івана Петрунця. Голова Округи п. Гентош, який також є секретарем 305-го відділу в Магоні Сити, Па., мав у той час на своєму членському „конті" 19 нових членів, здобутих в 1967 р., а Петрунцьо тільки 13. Та він прийняв виклик і заявив, що зобов'язується здобути до кінця року бодай на одного члена більше, як матиме п. Гентош. Приявні з вдоволенням прийняли це змагання й терпеливо ждали на закінчення кампанії.

Виявилося, що п. Петрунцьо додержав слова. Він здобув до кінця року ще 14 членів, і його загальний здобуток за рік підвищився до 27 нових членів. М. Гентош до своїх 19 членів додав ще 6, здобув разом 25 членів, але все ж таки на два члени менше, як його суперник! Повідомлений про це головним секретарем, п. Гентош весело відповів, що того й він бажав, щоб підігнати п. Петрунця і всіх приявних секретарів. Та це не кінець додав він. Розпочалася нова, до того ж ювілейна кампанія, в якій вже він, не Петрунцьо, здобуде перемогу і вже береться до виконання своєї обіцянки.

Поживемо-побачимо, чия візьме в цьому році. Найбільше ж виграє таки Батько Союз, якому від довгих років допомагають рости ці два прикладні секретарі та організатори членів.

Я. П.

257. П. Сильчак 12; 284. І. Василюка 12; 293. Марія Душник — 12; 325. Е. Цюпа 12; 337. Е. Пратула 12; 47. Анна Гарас 11; 173. П. Щероба [illegible]; 182. А. Гнатюк 11; 29. Ольга Малищак — 10; 57. В. Жмудь 10; 131. Л. Боднар 10; 177. І. Лаба 10; 194. Я. Падох 10; 233. Гелена Магер — 10; 293. Марія Демидчук — 10; 336. Г. Кисіль 10

345. М. Дербуш 11; 350. [illegible]. Фінів 11; 361. І. Пригода 11; 414. І. Телюк 11; 423. Т. Носісвич 11; 5. А. Малан 10; 8. В. Козіцький 10; 19. Р. Голіят [illegible]; 375. П. Тарнавський — 10; 436. П. Вербовецький — 10

СПИСОК ОРГАНІЗАТОРІВ які здобули 16 або більше членів і ще не прислали своїх знімок

Ю. Баранюк (371) — 65 членів; К. Хільченковський (107) — 21 чл.; Н. Драпала (96) — 19 чл.; М. Хомин (464) — 17 чл.; С. Шилькевич (116) — 16 чл.; С. Мазур (242) — 16 чл.; Д. Чук (321) — 15 чл.; Т. Баран (444) — 15 чл.; П. Питель (139) — 12 чл.; Марія Герус (371) — 12 чл.; К. Мельник (18) — 11 чл.; А. Цебак (100) — 11 чл.; О. Кузємчак (113) — 11 чл.; М. Глова (128) — 11 чл.; П. Сахаревич (460) — 11 чл.; Г. Бабин (168) — 10 чл.; Геновефа Жербняк (180) — 10 чл.; Я. Щербак (352) — 10 чл.; Катерина Гарбест (382) — 10 чл.; А. Рудваський (395) — 10 чл.; Текля Мороз (465) — 10 чл.

ЗБОРИ ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ НЮ ЙОРКУ І ОКОЛИЦІ

Загальні Збори Окружного Комітету Відділів Українського Народного Союзу м. Ню Йорку і околиці, що відбулись 5-го квітня 1968 р., перемінено на звичайні збори представників Відділів, а Загальні Збори перенесено на 10-го травня. Відкрив і провадив звичайними зборами голова адв. Іван Флис, секретарював Іван Малець. На збори прибули Головний предсідник УНС Йосип Лисогір, віцепрезидентка УНС М. Душник, головний секретар УНС д-р Я. Падох та гол. радна Марія Демидчук, яких представники від 17-ти відділів УНС в кількості 25 осіб, привітали оплесками. Після прочитання протоколу останніх зборів з 29 вересня 1967 р. секретарем Ів. Мальцем, який присутні прийняли до відома без змін, голова адв. Іван Флис дав звіт з діяльности округи про придбання нових членів. Округа в 1967 р. приєднала нових 376 членів і, таким чином, є на третьому місці в змагу Батька Союзу за досягнення 100 тисяч членів. Нюйоркська округа відділів УНСоюзу заслужила на признання та нагороду від Головного Уряду УНС, окремої пропам'ятної таблиці, яка буде врочисто вручена на Загальних Зборах Округи. Однак не всі 38 відділів УНС спричинилися до того, тільки деякі, найбільш активні. Потім д-р Яр. Падох повідомив, що за перший квартал 1968 року округа приєднала в січні 20, в лютому 18, в березні вже 36 членів, що вказувало б, що округа пожвавлює свою роботу в напрямі приєднання нових членів. Він вислав ряд листів з порадами, як приєднувати нових членів, дав ряд практичних вказівок та звернув увагу на різноманітну інформативну літературу УНС. Радив не активним відділам лучитися, а секретарям переконувати членів і не-членів в конечності підвищення асекураційних сум. В Америці 40% росту забезпечення спирається на підвищенні асекурації. Він заявив, що пересічна американська родина має забезпечення на суму 16 тисяч, а наше членство далеко позаду тих сум. Гол. Уряд УНС розіслав всім брошурку про медичну допомогу д-р Мих. Данилюка, згадав і про „акцидентові" грамоти, та дуже корисні і дешеві терміноні, корисні зокрема для молодих людей, які можна замінити на інші. Грамота УНС є корисним засобом інвестиції. Вартісні є теж коледжові грамоти для шкільного віку дітей, які плянують іти до коледжу. Віцепрезидентка УНС М. Душник говорила про прогулку на Союзівку 23 червня 1968 р., заініційовану Жіночим Союзовим Комітетом, та прохала присутніх пань створити подібні льокальні комітети для такої цілі. Головна радна п-ні Марія Демидчук підтримала акцію „Жіночого дня" і запропонувала назвати його „Днем Жінки УНС", що всі прийняли. Радила запровадити нові грамоти та зрушити нашу громаду вічами, що вступала до УНС.

Головний предсідник УНС Йосип Лисогір говорив і про успіхи, і що те, що не вдалося здобути гол. Урядові УНС. Вже готова до видання англомовна Енциклопедія Українознавства, том другий, який вийде в наступному році. Грамоти УНС є найдешевші, а дивіденди теж високі. Фінансово УНС зріс до 34 міл. дол., членство зросло теж. І в Канаді відбувається ріст, розпочато стипендійну акцію для придбання грошей на студії. Для цього там існує окрема Фундація. Крім них успіхів, включно з відбуттям СКВУ, слід пам'ятати, що були і втрати в членах, в чім гол. предсідник добачує вину секретарів, які не допильновують справи. Треба організаторів для поправлення того стану.

В дискусії виступив інсп. Ів. Василишин, який вказав, що ми все говоримо до одних і тих самих людей. Треба притягнути тих, що є поза нами, бо на них теж лежить певна відповідальність за союзову роботу. Треба не лише слів, але й ділової агітації, бо повага УНС того вимагає, як і певних фактів та аргументів. У цьому має допомагати нам орган УНС „Свобода" та Гол. Уряд УНС. На ділі такої допомоги не дуже видно, напр. ухвала останньої Конв. УНС відносно підвищення секретарям 1% хоча вже й реалізується, однак з певними обмеженнями. Увесь тягар за платність членів Гол. Уряд накладає на відділи, які переобтяжені тією працею, що може бути полагоджена Гол. Урядом УНС. Орган УНС „Свобода" має служити спільним українським інтересам. Не може бути такого, що коли НТШ засуджує лист 35-ох професорів до совєтів, то біля того поміщується список тих, які є за тим листом. Не може бути таке, щоб „Свобода" не містила Резолюцій Ради Директорів УККА, де Екзекутивним Директором є гол. пред. УНС Йосип Лисогір, бо щось не подобається комусь у редакції. Такі потягнення утруднюють справу приєднування нових членів та не служать загальним українським національним інтересам. На кінець він згадав, про рішення ряду конвенцій УНС перенести осідок Гол. Уряду УНС до Ню Йорку і побудувати репрезентаційний Союзовий дім-централю в метрополії всього свобідолюбного світу, осідку Об'єднаних Націй та світової політики.

В. Хоміцький також говорив, що дім УНС в Ню Йорку та перенесення централі, в цілі збереження нашої молоді та доброго ім'я українця. Д-р Василь Палідвор порушив справу 1% секретарям, справу перенесення Централі УНС до Ню Йорку та справу нагороди секретарів за приєднання 50 членів — даровим тижневим перебуванням на Союзівці. Ів. Пригода вказав на труднощі з приєднанням нових членів, за які Гол. Уряд платить нагороди організаторам з великим опізненням. На його думку, можна знайти організатора на нашу округу, коли йому Гол. Уряд дасть відповідну платню. Мгр. Ів. Винник пригадав, що він був внескодавцем на підвищення нагороди секретарям 1% і прохав той внесок Гол. Урядом УНС реалізувати. Далі забирали слово пп. Салдан, Хоманчук, Соколишин та інші.

Для відповіді покликано Гол. предсідника УНС Йосипа Лисогора, який признав певні труднощі, зв'язані з незрозумінням фінансової господарки УНС, контрольованої федеральними та стейтовими законами, в рамцях яких УНС має можливість діяти і робити свій „бізнес". Коли немає звідки платити, то не платиться, і те мусять всі розуміти. Великі Відділи, їх секретарі дістають гарні нагороди, майже платні, і тому Гол. Уряд УНС має право від них вимагати більше праці. Вияснив, що УНС шукає місця для перенесення Централі УНС та розглядається за можливістю одержання федеральної позички, бо гроші УНС є на асекураційні резерві і тому їх законно не можна уживати на інші цілі. Гол. секретар д-р Яр. Падох відповідав, що нам слід оживити організаційну комісію округи УНС, з якою він відбув кілька нарад. Принаймні раз на місяць управа округи має відбувати свої збори та раз на 3 місяці скликати збори представників округи, обрати номінаційну комісію для приготування перевибору нової управи округи. Слід відзначити 75-річчя „Свободи", відбути поїздку на „Союзівку" та відбувати окремі семінари-курси для приєднання нових членів (проєкт д-ра Ол. Соколишина це вперед двох років). Він заявив, що з 34-ох відділів округи 17 відділів у минулому році не приєднали ні одного члена, і з ними слід щось зробити. Передав привіт від членів екзекутиви заст. гол. предс. Володимира Сохана та гол. касира Івана Кокольського, які мають інші заняття.

Предсідник адв. Іван Флис подякував Головним Урядникам УНС за їх виступи та переслав від округи привіт пп. Володимирові Соханові і Іванові Кокольському. Він запропонував обрати номінаційну комісію в складі: професора Мих. Лисогора, д-ра Вас. Палідвора, інсп. Івана Василишина та Івана Пригоди, що присутні прийняли. Та комісія має запропонувати склад нової управи округи і подати список на загальні збори, які відбудуться 10-го травня 1968 р. в приміщенні „Дністра". Після того він закрив збори, подякував присутнім за участь і попросив на перекуску всіх учасників.

Д-р Олександер Соколишин
Інформаційний Референт
Окружного Комітету
Відділів УНС м. Ню Йорку і околиці

Річні загальні збори Відділу 418, Торонто, Онтаріо

На знимці зліва донрава сидять: В. Дідюк, Б. Зорич, проф. Пастернак. Стоять зліва: О. Радкевич, Д. Попович, І. Мельник — фін. секретар. Бракує голови відділу.

В неділю 10-го березня ц. р. у приміщенні Бойко Ріл Естейт при вул. Ронцесвіл відбулися загальні збори відділу УНС ч. 418 ім. Б. Хмельницького. Зборами провадила президія в складі: мгр. О. Підгородецький — голова і О. Радкевич — секретар. Участь у зборах взяли члени Головного Уряду УНС, заступник гол. предсідника дир. Б. Зорич, головний радний та голова округи В. Дідюк. По докладних звітах управи, діловій дискусії та уділенню абсолюторії уступаючій управі, до нової одноголосно обрано: д-ра О. Бойка — голова, п. І. Мельника на фін. секретаря, п-ну М. Юрчук на помічника фін. секретаря, мгра О. Підгородецького — організаційним і культурно-освітнім референтом, О. Радкевича — касиром. Контрольна Комісія: проф. д-р Я. Пастернак і Д. Попович. Присутні на зборах члени Головного Уряду п. Б. Зорич і В. Дідюк у своїх виступах вказали на найближчі наші завдання у дальшій розбудові УНС в Канаді.

У кінцевих постановах збори прийняли резолюції, з яких у першу чергу треба підкреслити такі:

1) Докласти всіх зусиль в організаційній розбудові відділу. Прийняте зобов'язання придбання нових членів у цьому році, мусить бути значно перевиконане. 2) Для дальшої розбудови УНС збори уважають за престижеву справу набуття Дому УНС в Торонті, де змогла б приміщуватися Канадійська Канцелярія, Округа та відділи. Це була б не тільки престижева справа великої організації, але також добре господарсько - економічне потягнення, бо такий дім зміг би вже далі сам себе сплачувати, якщо був би відповідно пристосований до певної частини відрентування. В такому Домі УНС повинна б бути і відповідна заля не тільки для ужитку УНС, але й широкого гуртка громадянства і молоді, що дуже популяризувало б УНС та давало б велику змогу дальшого його росту. Хоч збори уважають, що плянована справа Канадійської Союзівки мала б велике значення, то все ж таки справу Дому ставлять на перше місце. Прямо неминучо координувати працю великої організації без сталого і відповідного приміщення. Збори просять і закликають Головний Уряд і його канадійських членів зреалізувати цю справу якнайскорше для добра самого УНС; 3) Поробити всі старання, щоб відзначити ювілейні дати: 75-річчя „Свобода", а опісля УНС. 4 Зорганізувати ширші сходини громадянства з виступами представників Головного Уряду у широкому вияснені життєвого забезпечення. 5 Двомісячні радіо-програми приносили пожвавлення і велике зацікавлення справами УНС. Часті телефони, запитання підтверджують, що у великому Торонті потрібна безперервна пропаганда, яку ведуть різні так наші, як і чужі цього роду установи.

По дружній і діловій виміні думок та після спільної знимки, присутні ще довго продовжували розмови у гостинній хаті секретаря відділу п. Мельника.

В. Д.

Загальні збори 407 Відділу УНСоюзу в Торонті, Канада

В пополудневих годинах неділі, 4-го лютого ц. р. зібралася вперше значна кількість членів відділу ч. 407 ім. Кардинала Иосифа, щоб вже в приміщенні новозбудованої церкви відбути свої річні збори. Збори розпочато спільною молитвою, яку провів парох Всеч. о. С. Шавель ЧНІ. Він також привітав збори від парохії, підкресливши велику поміч і значення УНС в його фінансовій допомозі побудови церкви.

Зборами провадила президія в складі: голова В. Дідюк, секретар В. Шаран. По докладних звітах управи і Контрольної Комісії, запитах і дискусії та уділенні абсолюторії уступаючій управі, обрано нову в складі: В. Дідюк — голова, В. Шаран — фін. секретар, Я. Мурій — заступник голови, І. Пискір — помічник фін. секретаря, Й. Пахолок — касир. Контрольна Комісія: С. Гах — голова і І. Головачук — член.

У своєму звіті голова вияснив перші організаційні труднощі Відділу. Побіч різних відповідальних завдань в УНС, він взяв на себе ще обов'язки голови відділу, щоб допомогти йому розростись і стати одним з найкращих організацій. Завдяки активній допомозі членів та рухливій праці фін. секретаря п. В. Шаранові, відділ начисляє вже поважну кількість членів, понад 200. У дальшім слові п. В. Дідюк, як головний радний та голова округи, підкреслив ряд завдань, які треба виконати, щоб відділ дальше зростав. В збудованих церковних приміщеннях відділ буде мати свій „куток", що буде вигідною для членства. Відділ хоче розгорнути громадсько-суспільну працю, яку розпочнемо першою союзовою забавою 17-го лютого ц. р. а опісля ширшими сходинами для членства і громадянства. Окремо п. Дідюк подякував п. В. Шаранові, який в цьому році здобув 86 нових членів, зайнявши п'яте місце між усіми організаторами УНСоюзу, а його Відділ здобув в 1967 р. 92 членів і зайняв в 1967 р. третє місце між усіма відділами УНСоюзу. Крім того, подякував всеч. о. парохові за всебічну допомогу в праці відділу. Потім слідували запити та вияснення. Збори проходили дуже діловo. Їх закінчено спільною молитвою-подякою Богові за успіхи відділу та збудування прекрасної, модерної церкви, залі, та ряду приміщень для рідної школи, організацій і приміщення для духовних отців. З твердою постановою продовжувати корисну працю на славу Богові й Україні розходились учасники зборів.

Н. Н.

Степан Куропась

УМИРАЮТЬ БУДІВНИЧІ УНСОЮЗУ

(В пам'ять Іванни Подола)

У вівторок 26 березня відійшла з цього світу довголітня фінансова секретарка 125-го Відділу Сестрицтва Благовіщення УНСоюзу. 35 років покійна щонеділі сиділа в залі церковній, а пізніше в союзовій і збирала вкладки, розпитувала про здоров'я, народини, весілля і хрестини, і цим способом діставала проспекти кандидатів в члени. З кількох членкинь Сестрицтва, що засноване 60 літ тому, покійна збудувала відділ, що вже довгі роки висилав двох делегатів на Конвенцію. За її урядування відділ все зростав.

Та всьому приходить кінець. Кілька років тому здоров'я заводило спокою. Та не довго тривав цей спокій серед дітей і внуків, з яких всі союзовці. Дочки Левка, Люба і Славка, а внуки Іванна, Катерина і Варвара Петен, Тома, Анна і Джеймс Чорнобіль та Степан і Мелянія Паньків втратили маму і бабуню, яка їх всіх виховувала і життєвий шлях якої гарний і примірний для всіх.

Молодою дівчинкою пішла до Перемишля з села Вишатич до школи „Труд". З вибухом першої світової війни дівчат перенесли до Моротиніця, а відтак до Австрії до Талергофу, де вони вчилися санітарного діла і обслуговували хорих. По розпаді Австрії вступила як санітарний службовик до УГА і була у ній аж до т. зв. Чортківської офензиви, коли занедужала на тиф. В Чорткові перебула аж до проходу поляків. По видужанню вернулася до Перемишля, де тодішній парох о. К. Богачевський прийняв її як санітарну сестру до монастиря Сестер Служебниць.

В 1931 році вийшла заміж і виїхала до Америки. Її дім на Гойн евню був переходовим відділом всіх членів нової стрілецької еміграції. В тім домі 12 стрільців мали тоді з бл. п. полк. Коновальцем „Спільне свячене", коли він по Віденському Конгресі відвідав Америку. В тому домі запляновано заснування новоствореної ОУН — Організації Державного Відродження України (ОДВУ). Всіх нас 12, до пані Подоли включно, декорував полковник Пропам'ятною відзнакою УГА. З цією відзнакою, з різними союзовими відзнаками та відзнаками інших організацій відійшла ця трудолюбива жінка на той світ.

Величезна валка авт, похоронні відправи, промови. УНСоюз втратив члена і будівничого, який, хоч вже недужий, діставав нових членів.

Крім УНСоюзу покійна була у свій час активною у Запомоговім Товаристві Українських жінок, Укр. Зол. Хресті, Союзі Українок, Стрілецькім Гуртку ч. 6, Конгресовім Комітеті, ЗУАДКомітеті, Католицькій Лізі. Під час великого ісходу стрічала новоприбулих на станції, приміщувала по хатах і на праці! Небагато було серед нас таких, як пані Подола. — Шкода, що вони відходять!

Загальні збори 466 Відділу УНСоюзу ім. І. Франка у Бредфорді, Онтаріо

У неділю 11 лютого ц. р. відбулися річні загальні збори відділу УНС ч. 466 ім. І. Франка у Брендфорді, Онт., в залі Українського Народного Дому. Збори відкрив голова відділу п. В. Дроб, який разом із секретарем відділу, п. Г. Ногою ними провадив. Збори вислухали звітів управи: голови п. В. Дроба, фін. секр. Г. Ноги, касира М. Солука та голови Контрольної Комісії О. Гута, їх продискутували та ухвалили абсолюторію. До нової управи перевибрано попередню в складі: В. Дроб — голова, В. Нога — фін. секретар, М. Солук — касир. Контрольна Комісія: О. Гута — голова і М. Тибінь — член. Секретар відділу п. Г. Нога відчитав заклик Головного Уряду УНС у 75-тиріччя „Свободи" повідомив членів про Високошкільну Фундацію. Збори вирішили відзначити ювілей „Свободи" відповідними святкуваннями і запросити на них головного радного і обласного організатора п. В. Дідюка з доповіддю. Для цієї справи члени мають розпродувати квитки вступу. З цими святкуваннями збори зв'язують також пожвавлення організаційної праці — збільшення членів з допомогою обласного організатора.

Г. Нога,
секретар

Пожвавлення організаційнод праці Ніягарської Округи

Сидять зліва: о. П. Дяків, пані Стахів, п. Стахів, о. Блаженко, п. Фаринич.

Окружні збори, що відбулися 25-го лютого ц. р. в Сен Кетеринс, доручили першим чином управі Ніягарської Округи минулорічній управі, яку очолює Всеч. о. М. Блаженко, парох Торольду. Безперечно, що організаційним живчиком округи і надалі залишається окружний організатор п. П. Дяків, який завдяки своїй активності і знанню союзової справи може мати великі організаційні успіхи. Першим кроком управи було обговорення пожвавлення організаційної праці на терені великого Гемилтону, де існує наших два відділи і де є великі можливості організувати нових членів, коли охопити біля десятитисячну українську громаду. Для обговорення конкретних заходів та приступлення до організаційної праці відбулася 5-го березня ц. р. у Сит. Мотор Готелі нарада з участю обласного організатора і головного радного п. В. Дідюка з Торонта. В нараді взяли участь о. М. Блаженко, п. П. Дяків, п. Стахів і п. Фаринич. Власник готелю п. Блаженко, рідний брат о. Михайла, вітав присутніх, заохочував до посиленої праці для УНС, обіцяв свою допомогу. На нараді порушено цілий ряд організаційних справ відділів округи, а в першу чергу терену самого Гемилтону. Рішено виготовити відповідні списки, розроблені по окремих вулицях міста, та приступити до праці. До диспозиції секретарів будуть обласний і окружний організатори. Відвідування родин розпочнеться вже в найближчому часі. Сподіваємося, що хвилевий застій буде зрушений і велика кількість нових членів доповнить наші ряди, щоб здобуттям 100-тисяч членів ми гідно й достойно змогли відмітити 75-річчя великої праці УНСоюзу.

Н. Н.

Відбулися загальні збори Відділу 408 ім. Митрополита Андрея в Торонті

Члени управи відділу і гості. Сидять зліва: о. проф. В. Жолкевич — голова контрольної комісії, В. Дідюк — головний радний і голова округи, пані С. Куца — постійна організаторка, д-р К. Ващук — голова відділу. Стоять зліва: І. Курман — фін. секретар, В. Бамбурак — член Контр. ком., інж. Р. Бенеш — касир і С. Барщик — член управи.

Відділ УНС ч. 408, що носить ім'я Великого Митрополита Андрея та приміщується при одній з найкращих церков Торонта, в церкві св. Покрови, відбув в неділю 18-го лютого ц. р. по полудні свої річні загальні збори. Зборами провадила обрана президія в складі: В. Дідюк — голова, інж. Р. Бенеш — секретар. До почесної президії запрошено Всеч. о. проф. В. Жолкевича. На зборах була також постійна організаторка пані С. Куца.

По докладних звітах голови відділу п. д-ра К. Ващука, фін. секретаря п. мгра М. Вардина та голови Контрольної Комісії, Всеч. о. проф. В. Жолкевича, відбулася жвава дискусія та уділення абсолюторії уступаючій управі. До нової управи відділу одноголосно обрані: д-р Корнель Ващук — голова, п. Ілля Курман — фін. секретар, інж. Роман Бенеш — касир. Контрольна Комісія: Всеч. о. проф. В. Жолкевич — голова і п. В. Бамбурак — член. Присутній на зборах головний радний і голова Торонтонської Округи, п. В. Дідюк, привітав присутніх та зупинився над порушеними у звітах проблемами, як рівнож подав цілий ряд думок і прикладів, як найкраще розгорнути організаційну діяльність, щоб відділ, який користується повною підтримкою всіх парохіяльних отців і знаходиться в одній з найбільших числом парохій, зміг поважніти свою працю та значно збільшити членство. Новий склад управи під проводом досвідченого й дуже активного голови д-ра Ващука, та також нового секретаря, п. І. Курмана дає певність, що відділ у цьому новому році розвине свою працю якнайкраще. Після довшої виміни думок, побажань і плянів розгортання організаційної праці, збори закінчено спільною молитвою, яку провів о. професор В. Жолкевич.

ЧИ НЕ ПРИЄМНО?

Секретар відділу п. І. Мельник вручає чек на 1,000 дол. студентові Володимирові Брехунові. Позаду, головний радний п. В. Дідюк і батько Володимира Іван Брехун.

Повища фотознимка показує, як батько п. Іван Брехун з Торонта, разом із своїм сином студентом Володимиром, підписавши посвідку секретареві відділу ч. 418 п. І. Мельникові, в присутності головного радного і обл. організатора п. В. Дідюка, одержують чек на суму $1,000. Тому 18-ть років І. Брехун взяв своєму синові „полісу" Е-18, . . . і сьогодні вона принесла йому готових $1,000. Молодий студент Володимир, якраз в цьому році кінчає 13-ту клясу та поступає до університету на гуманістичні науки (історія). Напевно дуже придадуться йому ці заощадження! Одержавши чек, І. Брехун сказав: „Ніколи й не думав, що 18 років так скоро пробіжить! Треба було платити, (що п. Брехун виконував з пунктуальною точністю), але і шкода, що не взяв я тоді бодай на дві тисячі! Залежно від цього чи іншим способом вдалося б мені ці гроші заощадити. А так одержував я дивіденди, мав я все забезпечення, і прямо як на дорозі прийшло сьогодні $1,000". Родина п. Брехунів є активною в громадській праці, а головно у СУМ-і. Молодий Володимир є активним і зразковим сумівцем, добрим учнем у школі, має великі музичні здібності, продовжуючи далі свое членство в УНС. Ми радіємо нашими молодими членами, бо до них належить наше майбутнє! Бажаємо дальших успіхів у науці, а приклад цей ставимо багатьом нашим родинам. Ще сьогодні впишіть своїх дітей до УНСоюзу!

В. Д.

В УКРАЇНІ ВОРОГ ПЕРЕВОДИТЬ БЕЗПОЩАДНУ РУСИФІКАЦІЮ, НИЩИТЬ УКРАЇНСЬКУ КУЛЬТУРУ, ПЕРЕСЛІДУЄ УКРАЇНСЬКИХ НАУКОВЦІВ. В АМЕРИЦІ ГАРВАРДСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ДАЄ НЕБУВАЛІ МОЖЛИВОСТІ ВІЛЬНИХ УКРАЇНСЬКИХ СТУДІЙ ТА ВІЛЬНОЇ, ТВОРЧОЇ ПРАЦІ УКРАЇНСЬКИХ НАУКОВЦІВ, ЯКЩО ВИКОНАЄМО НАШЕ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ І ДО ВЕРЕСНЯ Ц. Р. ЗБЕРЕМО 200,000 ДОЛЯРІВ. ЖЕРТВУЙМО ЩЕДРО, ЖЕРТВУЙМО НЕГАЙНО!

ЧЕКИ ВИСТАВЛЯТИ І ПЕРЕСИЛАТИ:
Ukrainian Studies Chair Fund
302 WEST 13th STREET NEW YORK, N.Y. 10014

Степан Куропась

ШИКАҐОВСЬКА ХРОНІКА

Річні Збори Кредитівки Самопоміч 3-го березня були спокійні і речеві. По звітах урядовців і дискусії перевибрано ту саму управу, бо вона веде добру господарку. Активи кредитівки виносять 65 мільйонів долярів, і в порівнанню з попереднім роком зросли на 400,000 тисяч. Вклади поверх 6 мільйонів, так що резерви або чисте майно спілки за 17 літ виносять півмільйона долярів. Кредитівка виказує спадок позик, які хоч зросли, то не йдуть в парі з процентовим ростом спілки. На зборах було 150 членів. Самопоміч в минулому році виплатила 250,000 дол. дивіденди.

Братський Конґрес стейту Іллиной відбувся в готелі Шератон в місті Рак - Айленді, Ілл. Господарями Конґресу були братські організації Модерн Вудмен оф Амеріка і Роял Нейборс оф Амеріка. Обі організації мають в тому місті свої головні кватири. Ми мали нагоду разом з гол. радною Гелен Олек оглянути приміщення обох братських організацій разом з іншими делеґатами конґресу.

Ми могли бачити, що можна зробити в рямках братських організацій за гроші членів.

Модерн Вудмен, през. якого є Т. Чіні, що є рівночасно президентом Нешенел Конґресу, має 7 мільйоновий модерний будинок над рікою Міссіссіппі. Канцелярії, умеблювання, кабінети, машини, персонал, кафетерії, ресторан залі на збори, залі на вистави — все те багатство, до якого змагає і наш УНСоюз в Джерзі Ситі. Виходить, що для бизнесу братських організацій не треба метрополій, а краще є менші міста, де видне місце в управі міста займають згадані установи.

Роял Нейборс провідницями є жінки, бо це наскрізь жіноча організація. Її головна квартира, величезний будинок з модерними канцеляріями і устаткуванням. Видно там жіночу руку у всьому. УНСоюз може теж дійти до такого багатства, якщо наш похід до 100-тисяч буде успішний. І нам тісно в старому домі, і тісно по великих громадах, де для зросту треба місця і нових форм організаційного апарату.

Звичайно був там і бенкет, і то на весело, де промови були переплітані жартами. З промов виходить, що Америка за останніх 50 літ зі 100 мільйонів дійшла до 200 мільйонів населення, з республіканської більшости перейшла на демократичну, а з мужеської більшости перейшла в жіночу. Що станеться за 50 - чи 75 літ, не знаємо! Можна припускати, що компютери заволодіють всім і вся. Так зв. верхівка є відповідальна за успіх. Активний провід має дбати про те, щоб зменшити якість помилок. Не треба питати „хто недобрий", а про те, що недобре в системі, не треба верхівці думати, що пропозиції на зміну підмінowують їх престиж. Бо для продукції перлів треба тиснення й іритації, бо інакше порожні мушлі нічого з себе не дадуть.

Багато імпрез в часі моєї відсутности було в нашій громаді. На жаль, я був в Акапулко і вигрівався на піску, коли о. декан Ф. Білецький відзначав 60-ліття, і бенкет в його честь зорганізував парохіяльний уряд, очолюваний організатором УНСоюзу М. Ткачуком. Дім УНСоюзу мав річні збори і перевів вибір нового уряду. Спортове Т-во Леви мало Вечірку, в новій залі власного дому, Т-во Українських Інженерів мало Ширші Сходини, на які прибули з рамени Головної Управи інж. Р. Галібей та інж. В. Рудакевич. Виставка акварель і графіки А. Коломийця відбулася в Домі УНСоюзу в 3 днях; Мирослав Прокоп мав доклад „Про що говорять сучасні події в Україні", і Чехословацько - Польсько - Українська Рада влаштувала доповідь з дискусією на тему „Найважніші події в 1967 році в Чехо - Словаччині, Польщі і Україні".

О. П. Шарий, парох громади св. Йосифа, мав 5-місячну відпустку для порятовання здоров'я. Парохія, яка не має боргів і має гроші в банку. Вона дійшла до майна в людях і нерухомостях завдяки трудам і рухливості о. Шарого. Люблений в громаді, приступний для кожного, працював для парохії без відпочинку. Коли прийшла загроза здоров'ю, лікарі радили відпочити. Він побув кілька тижнів у своєї матері в Елізабеті, бо мати не раз краще від лікаря вміє пильнувати пацієнта - сина. Кілька тижнів побув на Флориді, а відтак виїхав на Україну, де побував всюди, куди йому дозволено. Обіцяв дати нам образ, як виглядає тепер життя в Україні і висвітлити фільм з подорожі.

Школа Українознавства св. Йосифа дала дитячий концерт в честь Шевченка 17 березня. Школу веде товариство „Рідна Школа". Важлива це і важка праця, і тільки фахові вчителі можуть дати собі раду з дітворою, а ще до того з такою, що не вміє говорити по українськи. Але на концерті всі діти від дитячого садка до сьомої кляси говорили, співали, деклямували а навіть промовляли по українськи завдяки терпеливим учителям.

Голова батьківського комітету інж. Лев Боднар проводив імпрезою, носив столи, крісла, зачинав, промовляв і кінчав імпрезу, бо така доля громадських діячів малої громади, що мають бути здібними до всього. При кінці о. Шарий привітався з громадою і по повороті з України ствердив, що його парохія і діти говорять по українськи, а в столиці Києві, на жаль, він української мови не чув. Він був кілька разів в театрі — артисти українці говорять гарною українською мовою, а о. Шарого мовознавство, народженого в Америці, склясифікували як галицький діялект. Приємна дитяча імпреза, потрібна для росту громади, заінтересування дітей і родичів, і, щоб громада не перетопилася заскоро в американському кітлі.

Інсталяція Уряду Окр. Ком. УНСоюзу, відбулася 23 березня в Союзовому Домі на Вестерн. Це перша імпреза цього роду під час 35-літнього існування Комітту. Крім бенкету була програма. Гол. м.-предс. Ст. Куропась візвав всіх 17 урядовців Округи до зложення обіту. Гол. рад. Мирон Куропась мав коротке слово з приводу вручення союзового годинника за 55 членство в УНСоюзі — члена 301 відділу Антона Галущака в присутності предс. відділу В. Іванчука, який теж мав слово. По відспіванню многалітствія союзовому ветеранові, який від часу приступлення в члени ще не був у лікаря, гол. конт. П. Пуцило мав доклад на тему „Що таке фратерналізм"? Відтак він висвітлив фільм „Союзівка" на те, щоб люди бачили, яку роботу робить вона і чого можна сподіватися від неї в Шикаґо. Була це наскрізь культурна імпреза, потрібна для зрушення неактивности в рядах УНСоюзу в нашому районі. Предс. Окр. Комітету гол. кон. Іван Іванчук проводив імпрезою. Бувші урядовці округи з 1967 року на імпрезу не прийшли, а буває так, що старі урядовці впроваджують в урядування нових. 1968 рік між нами вже 3 місяці, а членів обмаль, тому треба держати громаду я поготівлі, бо в ювілейному році „Свободи" — Шикаґо мусить відзискати втрачені позиції — новий уряд є цього запорукою. У бенкеті інсталяції взяло участь 70 людей.

Заява 35-професорів, про яку вже сказано і написано багато, була предметом доповіді д-ра Василя Маркуся, яку влаштував Дискусійний Клюб в Шикаґо. Д-р Маркусь заявив, що ініціятори заяви не були такі наївні, щоб сподіватися відповіді від диктаторів Кремлю, а вислали заяву як протест проти того, що діється тепер на Україні з діячами науки. Тому всякі коментарі про зміну віх, запроданство і т.п. не мають рації. Ніхто з 35-ох не зрезиґнував з постанов 4-го універсалу. Не було антитези, але д-р Ст. Самбірський заповнив прогалину і заявив, що не підписав заяви з огляду на форму, підхід і охоту 35-тки виступати в імені українців в Україні! Але заява нешкідлива і потрібна, так він гадає, треба було більше консультації 200 професорів. Заява не повинна заторкувати політики — науковці мали виступити в обороні науковців. Присутніх 50 людей — з них кілька дискутантів погоджувалися в тому, що українські науковці у вільному світі не можуть сидіти зі заложеними руками і посилати делеґації до департаменту стейту з протестами з просьбою „Рятуйте!" В Америці існує право „Гелп юреелф".

Весняний Літературно-Мистецький Ярмарок

Ню Йорк. — У наполовину заповненій великій залі „Фешен Інституті відбувся 6 квітня Літературно-Мистецький Ярмарок, з рамени ЛМКлюбу в Ню Йорку. В першій частині виступали: Жіночий Квартет „Верховина" з Торонта, у складі: Віри Байрак, Віри Івашко, Віри Стороняк і мистецького керівника Олени Глібович, акомпаніювала Стефанія Жовнір - Клос; чоловічий квартет з Нюарку „Каравана" у складі: Романа Канюка, Михайла Длябога, Любомира Калинича та мистецького керівника Богдана Бемка, акомпаніювала Марійка Геча. З естрадними танцювальними номерами виступали Марія Пришляк та Михайло Яблонський, хореографія Ольги Ковальчук-Івасівки. Меццо-сопрано Галина Андреадіс, після довшої перерви радісно зустрінута публікою, виконала дві арії з опер Масканьї та Бізе і на додаток пісню проф. О. Омельського, який її акомпаніював; І. Ікер-Керницький прочитав гумореску „Модерне весілля". Цікаву й різноманітну програму дотепно вів Микола Понеділок, змушений нашвидку змінювати точки виступів, що не сходилися в декількох місцях із надрукованою програмкою, в якій не названо половини прізвищ виконавців. У другій частині вечора глядачі перенеслись в Україну минулого сторіччя, оплескуючи виконання одноактівки Степана Васильченка „На перші гулі" з кольористою декорацією Євгенії і М. Яблонського, який режисерував виставу. Крім нього, у виставі брали участь актори: Людмила Сердюк, Степан Крижанівський, молодий талант Марія Пришляк; адміністрував виставою Михайло Івасівка. Вистава, поставлена молодим театральним режисером Михайлом Яблонським, як і увесь вечір, дали глядачам мистецьку насолоду і приємне відпруження. На „ярмарку" були декілька чільних акторів із „Театру у П'ятницю" з Філядельфії. В кінці виступав з промовою-подякою голова ЛМКлюбу п. Б. Ржепецький.

УКРАЇНСЬКИЙ МЕМОРАНДУМ РОЗІСЛАНО НА 500 АДРЕС В АВСТРАЛІЇ

Сідней.— На здвизі, що відбувся на початку цього року в Австралії, учасники схвалили Резолюції, в яких сказано про 50-ліття УНР, 25-ліття УПА та найновіші переслідування московського КҐБ в Україні. Копії резолюцій у формі меморандуму були переслані до 500 найвидатніших австралійських діячів, редакцій газет, радіо, оригінал меморандуму переслано на руки прем'єр-міністра Австралії.

„ПОПЕЛЮШКА" ЗНОВУ ЙТИМЕ В НЮ ЙОРКУ

У зв'язку з заворушеннями, було відкликано заповіджену на 7 квітня виставу балету „Попелюшка" у Філядельфії. Показ цього балету-казки у виконанні Балетної Школи під керівництвом Роми Прийми-Богачевської відбудеться в Ню Йорку 4 травня, в залі „Фешен Інституту". Про виїзд „Попелюшки" до Філядельфії буде повідомлено згодом.

КНИЖКИ

ЗАМОВЛЯЙТЕ НОВІ ВИДАННЯ

Агат. Кримський: Вибрані твори $3.00; А. Орел: Словник чужомовних слів (три томи) $6.00; С. Скляренко: Святослав (Істр. ром.) $2.65; Ів. Манило: Україна сама... $0.55; „Волосожар" (чч. 2, 3, 4) $0.45, річна передплата 2 дол. Адреса:
I. Manylo, Wolosozar, Box 472
Vineland, N.J. 08360. USA

Нюйоркські пластуни вшанували пам'ять д-ра Олександра Тисовського

Ню Йорк. — В суботу, 6-го квітня ц. р. о год. 9.45 в церкві св. Юра в Ню Йорку, відбулася панахида по сл. п. Олександрові Тисовському - Дротові Його похоронено у Відні 5 квітня ц. р. Панахиду відправили три священики: о. д-р Ковалик, о. Рарій і о. о. д-р Ковалик, о. Рабій і о. ву виголосив о. д-р Ковалик. Після панахиди в авдиторії школи св. Юра відбувся жалібний апель.

В панахиді і жалібному апелі взяли участь всі пластові улади: новацтво, юнацтво, старше пластунство і пластуни сеньйори. Пластовий провід був заступлений членами Головної Пластової Булави, Головної Пластової Ради, Крайової Пластової Старшини, також Крайової Пластової Ради і членами станичних старшин. Крім пластунства нюйоркської станиці на панахиду і жалібний апель прибули організовано станиці Пасейку, Елізабету, Нюарку, Джерзі Сиrі, Йонкерсу, Ню Бронсвіку. В загальному в жалібних обходах взяли участь понад 600 пластунів і 100 членів Пласт-Прияту та представників громадянства.

Пластуни зібралися під пластовою домівкою, а звідти з прапорами, перепоясаними чорними стрічками, маршовим походом відійшли до церкви, а опісля в такому самому порядку до школи св. Юра.

На жалібному апелі промовляла пл. сен. Ольга Кузьмович, заступник ГПК.

Пластуни гідно попрощали на Далеку Дорогу свого основоположника.

ЗАСІДАННЯ КООРДИНАЦІЙНОГО КОМІТЕТУ ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Як повідомляють з Головної Канцелярії УККА, увечері у п'ятницю 12 квітня, в приміщенні Пластового Дому на 2-ій Евню, відбудеться засідання Координаційного Комітету Центральних Організацій Української Молоді. На засіданні буде докладно обговорено плян поїздки і участи молоді в Протестаційній Демонстрації 28 квітня у Вашинґтоні, біля пам'ятника Т. Шевченкові, з нагоди Року Людських Прав та останніх подій у безправній Україні. У засіданні візьмуть участь, крім представників централь молодечих оранізацій, інж. Ігор Чума — координатор у справах молоді при УККА, і екзекутивний віце-президент УККА п. Йосип Лисогір.

У справі спадщини В. Винниченка

(Продовження зі стор. 2-ої)

Після доповіді, як звичайно, почались розмови та міркування на тему видання цих творів. Розмови звичайні: нема грошей, громадянство й так обтяжене різними датками та пожертвами — Світовий Конґрес, Гарвардський університет, Католицький університет і ін.

Все це так. Але на думку прелеґента, в даному разі справою можуть зацікавитись наші комерційні видавництва: ці нові, невідомі твори безперечно матимуть успіх, і на книгарських полицях не залежаться. Серед романів є один, що має заголовок: „Слово за тобою, Сталіне!", — твір з яскраво політичним вістрям. Цей твір треба видати англійською та іншими мовами — і він спопуляризує нашу справу яскравіше й ширше, ніж численні меморандуми.

Цікаво, що спадщиною В. Винниченка інтересуються також російські літературознавці, які зазначають, що з останніх російських письменників на першому місці стоїть в СССР Максим Горький, тим часом, на їхню думку, талант Винниченка перевищує талант Горького.

Так представляється ціла справа. Зі свого боку не висуваю жадних конкретних пропозицій, тільки інформую про положення. Припускаю, що серед нашого численного культурного і патріотичного громадянства знайдуться люди, які ближче зацікавляться справою. В такому разі їм належить звернутись до УВАН — Комісії вивчення і збереження літературної спадщини В. Винниченка, на адресу:

UVAN, 206 W. 100 Street, New York, N.Y. 10025.

Віктор Приходько

ВОСНІЗУЮТЬ МОЛОДЬ

„Молодь України" з 3-го квітня ставить за приклад молодечий „Леґіон" у м. Дружківка на Донбасі, де під маркою спортивного товариства провадять військову підготову: „Штаб леґіону очолив майор запасу А. В. Мартинов. Леґіон розподілено на шість груп — телефоністи, радіотелеграфісти, шофери, мотоциклісти, а також групи стройової та фізичної підготовки".

550 громадян Ню Йорку дістали грамоти фундаторів ФКУ

Ню Йорк. — Не зважаючи на можливість расових заворушень, 700 учасників прибуло на Мистецький вечір, що його влаштували спільно Відділ Фонду Катедри Українознавства (ФКУ) і Українська Студентська Громада в Ню Йорку в неділю 7-го квітня з нагоди роздачі грамот фундаторам першої Катедри Українознавства в Гарвардському Університеті. В програмі виступали Хор „Думка", Танцювальний Ансамбль Осередку СУМА ім. ген-хор. Т. Чупринки в Ню Йорку та піяністка Ірина Пелех з Мейплвуду, Н.Дж. Про завдання і значення Центру українських студій в Гарвардському Університеті доповідав проф. д-р Омелян Пріцак. Під час програми роздано грамоти для понад 550 громадян Ню Йорку, які зложили стодолярові або більші пожертви на ФКУ. Список фундаторів-жертводавців буде своєчасно опублікований.

У великому смутку повідомляємо
наших Приятелів і Знайомих,
що дня 8-го квітня 1968 року відійшов несподівано
у Вічність після серцевого припадку,
наш Найдорожчий
СИН, МУЖ, БАТЬКО І ДІДУНЬО

бл. п.
ПАВЛО КОРТЯК

народжений 1910 р. в Дніпропетровську.

ПАНАХИДА за спокій душі буде відправлена дня 10-го квітня ц. р. о год. 7-ій веч. в церкві св. Юрія Переможця, 331 Center St., Трентон, Н. Дж.

ПОХОРОН в четвер, 11-го квітня 1968 року о год. 8-ій рано після Богослуження з церкви на Український Православний цвинтар в Бавнд Брук, Н. Дж.

В глибокому смутку:

Мати в Україні
дружина — ОЛЬГА
син — ОЛЕКСАНДЕР з дружиною
внуки — БОРИС і МАРТА
та Брати і Сестри в Україні

З Волі Всевишнього відійшла від нас у Вічність
в суботу, 6-го квітня 1968 року
наша Найдорожча
ДРУЖИНА, МАМА, СЕСТРА, БАБЦЯ і ПРАБАБЦЯ

бл. п. АННА КОЦУР
з роду МИХАЛКО

на 75-му році життя.

Покійна походила зі с. Стрілки, Самбірський повіт.

ПОХОРОН — у вівторок, 9-го квітня 1968 р. з церкви св. Михаїла в Йонкерсі, Н. Й., а відтак на цвинтар Mt. Hope.

Горем прибита
РОДИНА

З сумом повідомляємо, що 3-го квітня 1968 року
помер у Гартфорді, Конн.

ІНЖЕНЕР ГІДРОТЕХНІК
КОНСТАНТИН РЕУТІВ

абсольвент Української Господарської Академії
в Подєбрадах.
Похований 5-го квітня 1968 р. у Гартфорді.
ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!
УПРАВА Т-ВА АБСОЛЬВЕНТІВ УГА і УТГІ

З глибоким жалем і сумом повідомляємо
наше Громадянство,
що у вівторок, 2-го квітня 1968 р. після короткої недуги
та заосмотрений Найсвятішими Тайнами,
відійшов у Вічність в Монтреалі, у віці 83 роки,

Мґр. ГАБДАНК, ВОЛОДИМИР БУЧАЦЬКИЙ

емеритований суддя і бувший адвокат у Синоці,
син та оборонець Лемківщини.
Горем прибиті діти:
РОСТИСЛАВА БРОВАР з мужем
ВОЛОДИМИРОМ та дітьми
ОЛЕГ БУЧАЦЬКИЙ з дружиною
СТЕФАНІЄЮ та дітьми
ОЛЕНА БУЧАЦЬКА
ЮРІЙ БУЧАЦЬКИЙ з дружиною ОЛЕНОЮ
та донькою
ІРИНА БОЙКО з мужем РОМАНОМ та дітьми
МАРІЯ МАРКОВСЬКА з мужем ЄВГЕНОМ
та дітьми
ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ НЕЗАБУТНЬОМУ БАТЬКОВІ
ТА ДІДУНЕВІ!

УПРАВА І ЧЛЕНСТВО АСОЦІЯЦІЇ ДІЯЧІВ
УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ в НЮ ЙОРКУ
висловлює своє глибоке співчуття Членові АДУК
і вокального жіночого квартету „Чайка"

МАРІЇ КІЦЮК

з приводу невіджалуваної втрати —
смерти її Матері

АННИ КОЦУР

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА в ЗСА
і
МАТЕМАТИЧНО-ПРИРОДОПИСНО-ЛІКАРСЬКА СЕКЦІЯ
в глибокому смутку повідомляють
Членство і Прихильників Вільної Української Науки про смерть

Проф. Д-ра ОЛЕКСАНДРА ТИСОВСЬКОГО

дійсного члена НТШ, визначного педагога і виховника молоді
та суспільно-громадського діяча,
який помер у Відні 29-го березня 1968 р. на 82 році життя.
Похорон відбувся 5 квітня 1968 р. у Відні.
ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ВШ. Дружині і Рідні Покійного складаємо щирі слова співчуття.

КОЛИШНІ УЧНІ
УКРАЇНСЬКОЇ АКАДЕМІЧНОЇ ГІМНАЗІЇ У ЛЬВОВІ
замешкалі в Метрополітальній окрузі Ню Йорк,
з жалем повідомляють, що
їх Учитель і Виховник

Д-р ОЛЕКСАНДЕР ТИСОВСЬКИЙ

помер 29 березня ц. р. у Відні і був похоронений там-же
5 квітня 1968.

Нюарк, Н. Дж.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ УКРАЇНСЬКОЇ ГЕТЬМАНСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ

23-го лютого відбулися під проводом інж. Івана Калиновича, як предсідника і п. Ірини Небелюк — секретарки, Загальні Збори 14-го Відділу Української Гетьманської Організації.

На вступі приявні віддали пошану повстанням з місць взірцевому членові і Почесному Голові 14-го Відділу УГОА в Нюарку бл. п. проф. Богданові Загайкевичеві, що помер 20-го серпня 1967 р.

Зі звіту Управи, голови, секретаря і скарбника 14-го Відділу УГОА приявні довідалися про правильне діловодство, про відсвяткування 49-тої річниці віднови Української Держави і проголошення гетьманом Всієї України Павла Скоропадського, про членство 14-го Відділу УГОА в Українськім Конгресовім Комітеті Америки і в його Відділі в Нюарку й околиці, де представником Української Гетьманської Організації в Нюарку є п. Василь Манько.

14-тий Відділ УГОА в Нюарку взяв активну участь у відсвяткуванню 25-ліття Української Повстанської Армії, а голова інж. Любомир Савойка і заступник голови інж. Іван Калинович належали до Почесного Комітету.

На Світовім Конґресі Вільних Українців в Ню Йорку заступали 14-тий Відділ УГОА д-р Ілля Карапінка і мґр. Адам Гординський.

Загальний касовий прихід 14-го Відділу УГОА виносить дол. 254.25, а розхід 232.62 дол., так що в касі остало дол. 21.63.

По звіті Контрольної Комісії, який зложив д-р Ілля Карапінка, і по уділенню абсолюторії дотеперешній Управі, перевибрано нову Управу, з деякими змінами, в дотеперішнім складі, а саме: інж. Любомир Савойка — голова, інж. Іван Калинович — заступник голови і пресовий референт, п. Ірина Небелюк — секретарка, п. Василь Манько — скарбник і представник 14-го Відділу УГОА в місцевім Відділі УККА та п. Марія Чолій — господарська референтка.

Контрольну Комісію очолив д-р Ілля Карапінка, його заступник мґр. Адам Гординський і член Дмитро Папенко.

На голову Організаційного Суду вибрано проф. Андрія Москаленка.

Після цього рішено і надалі причинятися до збирання фонду на опіку могил сл. п. Гетьмана Павла Скоропадського, Гетьманича Данила і інших, померлих членів гетьманської Родини, та відсвяткувати 50-літній ювілей Віднови Української Держави і проголошення гетьманом Всієї України Павла Скоропадського, що відбулося в Києві, 29-го квітня 1918 р., а дату Ювілею усталити по порозумінню з місцевим Відділом УККА й іншими організаціями.

Л. С.

Володимир Запаранюк переобраний...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

ня членів, щоб до літа виконати бодай половину квоти. Також намічено на осінь приготовити в Сиракюзах окружне святочне відмічення 75-річчя „Свободи", чим вже почав заниматися місцевий 39-ий Відділ УНС. Також обговорено громадські збори для познайомлення громадянства з УНСоюзом та його корисними забезпеченевими грамотами.

Після звітів та уділення абсолюторії виголосив організаційну доповідь головний секретар д-р Ярослав Падох. Давши огляд організаційних заходів у минулому році в цілому УНСоюзі, він зокрема перейшов успіхи та занедбання місцевої округи та її відділів. Тільки мала частина Відділів виконала свою квоту, а два Відділи взагалі не брали участи в організуванню членів. Головною перешкодою був брак систематичної праці. Відділи працювали доривочно й тому тільки постійність у праці може запевнити кращий вислід у цім році. Вдальшому доповідач подав ряд порад, як вести організаційну працю, де шукати нових членів, як переконувати членів, щоб вони піднесли суму свого забезпечення, де шукати інформації про всі потрібні забезпеченеві справи, вказуючи передовсім на книжку вкладок УНС та вступ до неї. Закликаючи пильно виконувати вказівки головної канцелярії, зокрема щодо окремих акцій, які спрямовані на збільшення членів, гол. секретар закликав користати з інформативних брошур УНСоюзу й їх поширювати серед членства та громадянства. Великі ювілеї „Свободи", а в наступнім році УНС, при постійній праці, дозволять значно збільшити успіхи округи і її Відділів, що є конечністю. До плянів праці пропонував поставити також влаштування окружного курсу секретарів і організаторів. Нав'язуючи до згаданих ювілеїв, гол. секретар підкреслив підйом у праці нашої громади у вільнім світі, зокрема у зв'язку зі СКВУ та з героїчною боротьбою наших земляків в Україні й закликав збільшити активність союзових діячів. Після доповіді відбулася оживлена дискусія, в якій забирали голос І. Чопко, І. Пігуляк, Я. Сенишин, І. Пиндус, В. Запаранюк і ін. Схвалено намічені пляни праці та одноголосно вибрано на голову поновно гол. радного В. Запаранюка, на містоголів Івана Чопка і Івана Векерського, на секретарів Я. Сенишина і А. Андрусишина, на касира О. Шмоколюка, на культ. референта І. Пиндуса й на орган. реф. В. Запаранюка. До Контрольної Комісії на голову обрано Івана Баранинка, а на членів Теодозія Гербовог і Павла Пироганича.

Після цього почесний голова Округи Іван Пігуляк подякував господарям зборів, а саме урядовцям місцевого 21-го Відділу за підготову зборів, а новий голова округи В. Запаранюк подякував за вибір та, з'ясовуючи схвалені пляни, закликав усіх до живої співпраці, запевнюючи, що успіхи цього ювілейного року будуть багато більші, як в минулому. Після цього урядовці місцевого Відділу запросили учасників зборів на гостину, під час якої продовжувалася дискусія про обов'язки, які накладає на всі Відділи ювілей „Свободи" та недалекий уже ювілей 75-річчя УНСоюзу. Перед зборами гол. секретар відвідав Відділи УНСоюзу в Елмайрі та Горнел, а після зборів у Бінґгемптоні.

ДО ЗСА ПРИБУВАЮТЬ 272 АҐЕНТИ з Европи, Азії та Африки, щоб побачити цю країну і пізніше старатися збільшити число туристів до ЗСА зі своїх держав. Цією справою керує голова окремої комісії, найменованої президентом Джансоном, Роберт МекКінні. Головна ціль дати цим туристичним аґентам з чужих держав найповніші інформації про ЗСА, щоб вони могли заохочувати туристів відвідувати Америку. Прийдуть аґенти з Австралії, Японії, Нової Зеляндії й Філіпін та з 12-ох европейських держав, від Еспанії починаючи до Швеції кінчаючи. Аґенти будуть в ЗСА від 10-ох до 14-ох днів між 21-им квітня до 4-го травня.

МОРАЛЬНИЙ СТАН АМЕРИКАНСЬКИХ вояків зовсім не підупав, хоч деякі політики гостро критикують демократичний Уряд за війну у В'єтнамі. Переведені опитування в п'ятьох вишкільних центрах у Форті Дікс, Н.Дж., Форті Гордон і Форті Беннінґ, Джорджія, Форті Сілл, Оклагома і Форті Карсон, Колорадо, виявили високий дух вояків. Вояки точно вертаються з відпусток і ніколи не залишають таборів без дозволу. Тільки один військовий капелян висловив страх, що завзята виборча кампанія між оборонцями війни у В'єтнамі та її противниками зможе спричинити замішання між рекрутами, яких вишколюється у вишкільних центрах.

„ЛЕВ КАШМІРУ", ШЕЙХ МОХАММЕД АБДУЛЛАХ, ЗАКЛИКАВ публічно гіндуську меншину в Кашмірі приєднатися до мусульманських кашмірців у вимозі плебісциту щодо правно - державного характеру Кашміру. Він запевнив гіндусів, вірних Індії, що мусульманські кашмірці, які схиляються до мусульманського Пакістану, шанувати муть гіндуські релігійні почування і традиції. Мохаммед Абдуллах більшість свого життя від часу, як постали Індія і Пакістан, перевів в індійській в'язниці.

ПРО БОРОТЬБУ З РАКОМ В УКРАЇНІ

Під наголовком „Успіхи без сенсацій" київська „Радянська Україна" з 2 квітня інформувала про посилені розшуки причин хвороби раку-пістряка. Їх провадять в різних науково-медичних інституціях в Україні, хоча поки що без сенсаційних наслідків. „Тепер у нас активну боротьбу з раком ведуть 66 диспансерів, 380 кабінетів і онкологічних відділів".

СПОРТ

УСК — ГРЕЦЬКО-АМ. СК 0:3

В неділю, 24-го березня на грищі Метрополітан Овал у Маспет, Н. П., відбулися фінальні змагання стейту за футбольний чемпіонат і Чашу ЗСА 1968 року між дружинами УСК-у і Грецько-Ам. СК. У першій півгрі УСК мав за союзника вітер, завдяки якому міг був запевнити собі перемогу. Але недиспонований у цьому дні напад УСК-у не використав цілого ряду ворітних нагод і лише Кравець і МекКулі віддали за цих 45 хвилин по одному стрілові на ворота греків. Напад під проводом Ганнавея був непродуктивний, а його крила майже незатруднені. Виглядало, що багато гірший змагун Ганнавей псував на грищі найкращі нагоди, тоді коли один із кращих змагунів УСК-у Фіні сидів на лавці і нервувався. Ганнавей, який не використав навіть стовідсоткової нагоди і замість стріляти по воротах, подав м'яча з-перед воріт до заду, робив враження 12-го змагуна греків. Було б багато кориснішe, коли б першу півгру на місці Ганнавея заграв був Масний,, або Попович.

Греки, і проти вітру, а пізніше ще більше з вітром, підходили скоро до переду крилами, які були мало криті, та часто загрожували воротам УСК-у. На початку другої півгри діждалися греки сильного вітру і тоді вони рушили до гострих та нагальних наступів. Впродовж семи хвилин здобули вони 3 воріт і тоді внаслідок цієї допомоги від вітру заносилося на високу перемогу греків. Одначе дружина УСК-у отряслася в час від переваги і перейшла до протинаступів. Тоді знову брак стрілів по воротах виявив немічність УСК-у. Щойно після приходу Масного на місце Ганнавея повів напад більше оживлені акції і виявив більше зіграння, вислідом чого попали ворота греків під обстріл.

Кращими змагунами у цих змаганнях були Гарві, Вільсон і Ґонзалес. Кравець був добрий, але він почувається краще на помочі, як на обороні, де показався непевним ближче воріт. Дімейна майже не було видно в першій півгрі, після чого він перейшов на праве крило (чи був втомлений?). Досвід із цих програних змагань виказав, що УСК повинен використовувати вільні від мистецьких змагань неділі на товариські гри, щоб дружина могла краще зігратися, а напад потренувати і набрати досвіду та певности в стрілах по воротах.

Склад УСК-у: Ґерлі, Кравець, Ґонзалес, Бредлі, Янґ, МекКулі, Вільсон, Дімейн, В. Шмотолоха, Гарві (Масний).

І. Дзядів

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

У ЛОНДОНІ РОЗБИВСЯ ЛІТАК — 5 ВБИТИХ

Лондон. — У понеділок 8 квітня сталася на летовищі в Лондоні летунська катастрофа. Великий пасажирський літак „Бейнґ 707", який тільки що знявся вгору, щоб полетіти до Австралії з кількома зупинками подорозі, загорівся в повітрі і негайно вернувся назад на летовище. Але в полумені, що огорнуло величезний літак, згинуло 5 осіб, між ними стевердеса, одна старша жінка й одна дівчинка. На літаку було 126 осіб. 22 особи були ранені й негайно перевезені до шпиталів. Це чудо, що вся решта врятувалась.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

ЧЕТВЕР, 11-го КВІТНЯ 1968 р.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Місячні збори УНДому — 316 Відд. у згаданий четвер. Проситься всіх чл. прибути на збори та вирівняти залеглі вкладки. Збори вирішують усі товариські справи, які відносяться до чл. справ і привілеїв. — Управа.

НЕДІЛЯ, 14-го КВІТНЯ 1968 р.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Збори Т-ва Любов — 45 Відд. від год. 11:30 до 1:30 по пол. в домі Укр. Амер. Горожан, при 847 Норт Франклін вул. Проситься довгуючих членів вирівняти свої вкладки. — Управа.

НЕДІЛЯ, 21-го КВІТНЯ 1968 р.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 251 Відд. о год. 11:30 ранку в церковній залі св. ап. Петра і Павла при Вест 7-ій вул. (з огляду на Великдень, 14 квітня). В місяці травні збори 12 травня, там же. — В. Козир, предс., Т. Шмаґала, секр.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори Б-ва св. Василія Вел. — 364 Відд. о год. 2-ій по пол. в УНДомі 3161 East 93rd St. Перенесені з причини, що на 14-го припадають Великодні Свята. — Управа.

Приймається оголошення святочних побажань у „Свободі"

Адміністрація „СВОБОДИ" повідомляє, що йдучи назустріч загальним побажанням, вона й в цьому році призначить окремі шпальти збільшеного Великоднього числа на оголошення традиційних святочних привітів і побажань.

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ:

1 цаль через 1 шпальту	$ 3.00
1 цаль через 2 шпальти	5.00
2 цалі через 2 шпальти	10.00
3 цалі через 2 шпальти	15.00
4 цалі через 2 шпальти	20.00
5 цалів через 2 шпальти	25.00
6 цалів через 2 шпальти	30.00

та в інших розмірах.

Треба сподіватися, що загал нашого Громадянства використає цю нагоду, щоб передати свої традиційні побажання та дати про себе знати своїм рідним, приятелям та знайомим навіть в найдальших закутинах світу, куди навряд чи звичайна пошта занесла б таку вістку. Великий тираж „СВОБОДИ" та відповідний зміст збільшеного святочного числа, надають таким побажанням окремої вартости і значення.

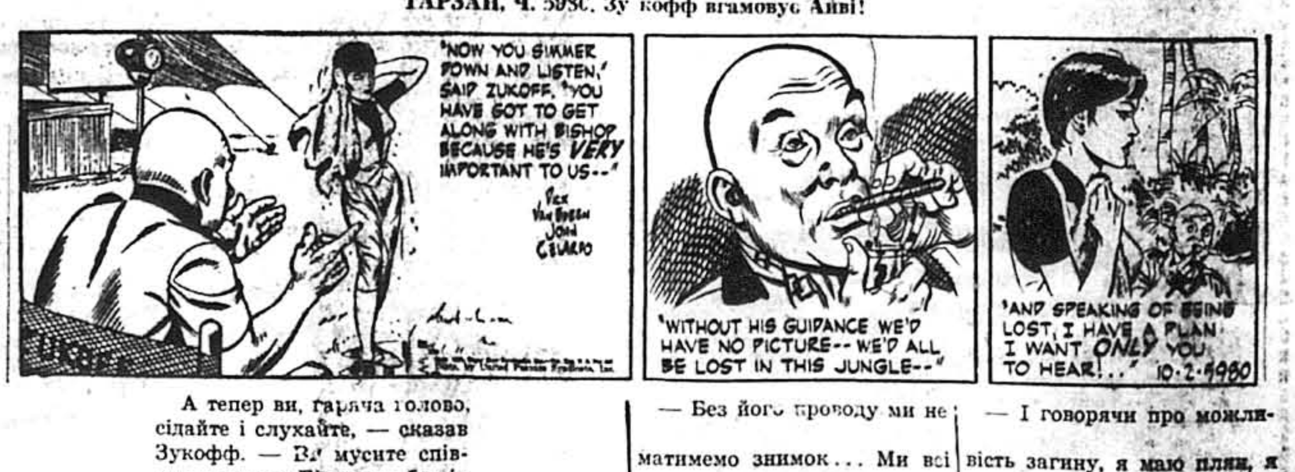
ОГОЛОШЕННЯ ПРИЙМАЄТЬСЯ:
за старим стилем до 22-го КВІТНЯ 1967 року.

Зголошення святочних побажань, **РАЗОМ З ГРОШЕВОЮ ОПЛАТОЮ,** залежно від величини оголошень, надсилати до:

"SVOBODA"
83 Grand Street Jersey City, N.J. 07303

НА ВЕЛИКДЕНЬ
Найкраще
Найлегше
Найпевніше
Найскоріше
ПРИВІТАТИ СВОЇХ
Рідних Друзів і Знайомих
СВЯТОЧНИМ ПОБАЖАННЯМ
У „СВОБОДІ"

ТАРЗАН, Ч. 5980. Зу кофф вгамовує Айві!

А тепер ви, гаряча голово, сідайте і слухайте, — сказав Зукофф. — Ви мусите співпрацювати з Бішопом, бо він є дуже потрібний для нас...

— Без його проводу ми не матимемо знимок... Ми всі згинемо в джунглях...

— І говорячи про можливість загину, я маю плян, я бажаю тільки вас слухати!